

Derek Prince

Nguyên tác: The Holy Spirit In You

Dịch giả: David Tô

**ĐỨC THÁNH LINH
TRONG BẠN**

**CHỨC VỤ DEREK PRINCE –
CHÂU Á/ THÁI BÌNH DƯƠNG**

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

Nguyên tác: THE HOLY SPIRIT IN YOU

Bản quyền © 1987, 2010 Chức vụ Derek Prince Quốc tế
Được xuất bản bởi Mục vụ Derek Prince - Châu Á/Thái
Bình Dương

Hộp thư số 2029, Christ Church, New Zealand

admin@dpm.co.nz

Bản quyền đã được đăng ký.

ISBN 978-93-80495-11-8

Không phần nào của quyển sách này được sao chép hoặc truyền lại dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ phương tiện nào, điện tử hoặc máy móc, bao gồm bản photo, ghi âm, hoặc bằng các phương tiện lưu trữ thông tin và hệ thống phục hồi, mà không có văn bản cho phép từ nhà xuất bản.

Thiết kế Bìa: DPM- Châu Á/ Thái Bình Dương

Để nhận thêm những sự dạy dỗ chất lượng từ Kinh Thánh của Derek Prince, xin vui lòng truy cập trang web: www.dpmvietnam.org

<https://vi.dpmvietnam.org/> and

<https://en.dpmvietnam.org>

NỘI DUNG

1	Trước Lễ Ngũ Tuần.....	5
2	Đức Thánh Linh Trong Đời Sống Của Chúa Giê-xu.....	9
3	Điều Gì Đã Xảy Ra Trong Ngày Lễ Ngũ Tuần... ..	12
4	Đấng Giúp Đỡ Bên Trong Chúng Ta.....	16
5	Khải Thị Về Lời Đức Chúa Trời	19
6	Được Nâng Lên Cấp Độ Siêu Nhiên	22
7	Giúp đỡ Trong Sự Cầu Nguyện	25
8	Sự Sống Và Sức Khỏe Cho Thân Thể Của Chúng Ta	29
9	Sự Tuôn Đổ Tình Yêu Thiên Thượng	33
10	Cách Để Mở Lòng Ra Với Đức Thánh Linh	37
	Phụ lục A Câu hỏi	41
	Phụ lục B Câu trả lời.....	44
	Giới thiệu về tác giả	46

1

TRƯỚC LỄ NGŨ TUẦN

QUA KINH THÁNH, CHÚNG TA NHẬN ĐƯỢC TRI THỨC mà chúng ta không thể nhận được bằng cách nào khác. Một trong những sự khai thị quan trọng nhất của Kinh Thánh là bản tánh của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh bày tỏ một sự mầu nhiệm mà chúng ta không thể biết được qua các nguồn khác. Sự mầu nhiệm ấy là Đức Chúa Trời là một, tuy nhiên nhiều hơn một, Ngài có ba thân vị, chỉ có một Đức Chúa Trời. Ba thân vị được bày tỏ trong Kinh Thánh là Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh. Cuốn sách này liên hệ đến Đức Thánh Linh. Thân vị và công vụ của Đức Thánh Linh là một trong những sự khai thị phong phú và rõ rệt trong Kinh Thánh. Điều đầu tiên chúng ta phải hiểu đó là Đức Thánh Linh, chính Ngài là một thân vị, giống như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Bởi vì sự tương đồng của con người, chúng ta dễ dàng nhận ra rằng Đức Chúa Cha là một thân vị và Đức Chúa Con là một thân vị, nhưng thật không dễ dàng nhận ra rằng Đức Thánh Linh cũng là một thân vị.

**QUA ĐỨC
THÁNH LINH,
ĐỨC CHÚA
TRỜI HIỆN
DIỆN Ở KHẮP
MỌI NƠI
CÙNG MỘT
LÚC**

Qua Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời biết mọi sự, không có bất cứ điều gì có thể giấu được Đức Chúa Trời; và qua Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời hiện diện ở khắp mọi nơi cùng một lúc. Hai đặc điểm này được trình bày theo thuật ngữ thần học là toàn tri và toàn tại theo thứ tự định sẵn. Điều này được bày tỏ trong những đoạn Kinh Thánh khác nhau. Chẳng hạn, trong Giê-rê-mi 23:23-24, Chúa phán rằng:

Đức Giê-hô-va phán: Ta có phải là Đức Chúa Trời ở gần mà không phải là Đức Chúa Trời ở xa sao? Đức Giê-hô-va phán: Có người nào có thể giấu mình trong các nơi kín cho ta đừng thấy chăng? Đức Giê-hô-va phán: Há chẳng phải ta đầy dẫy các tầng trời và đất sao?

Đức Chúa Trời đầy dẫy trên trời lẫn dưới đất. Không có nơi nào mà không có sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Không có điều gì xảy ra ở bất cứ nơi nào mà Đức Chúa Trời không biết rõ. Điều này được trình bày rất rõ trong những câu mở đầu của Thi Thiên 139:

Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi.

Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi.

Chúa xét nét nẻo đường và sự nằm ngủ tôi,

Quen biết các đường lối tôi

Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi,

*Kìa, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã biết
trọn hết rồi.*

*Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước,
Đặt tay Chúa trên mình tôi*

*Sự tri thức dường ấy, thật diệu kỳ quá
cho tôi,*

*Cao đến đôi tôi không với kịp! Tôi sẽ
đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu
khỏi mặt Chúa? Nếu tôi lên trời, Chúa
ở tại đó,*

*Ví tôi nằm dưới Âm phủ, kìa, Chúa cũng
có ở đó.*

*Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông,
Bay qua ở tại cuối cùng biển,*

*Tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, Tay
hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi.*

*Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất
tôi,*

*Ánh sáng chung quanh tôi trở nên đêm
tối,*

*Thì chính sự tối tăm không thể giấu chi
khỏi Chúa,*

Ban đêm soi sáng như ban ngày,

*Và sự tối tăm cũng như ánh sáng cho
Chúa.*

Thật là những lời lẽ tốt đẹp! Tiết lộ về sự khôn ngoan vĩ đại của Đức Chúa Trời thật kỳ diệu biết bao. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời tràn ngập toàn cõi vũ trụ. Không có nơi nào bạn có thể đi và tránh khỏi Đức Chúa Trời. Không có khoảng cách nào có

thể phân rẽ bạn khỏi Ngài. Không có bóng tối nào có thể che giấu bạn khỏi Ngài. Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi, trong toàn thể vũ trụ. Ngài biết tất cả những điều đang xảy ra ở khắp mọi nơi.

KHÔNG CÓ**NƠI NÀO BẠN****CÓ THỂ ĐI VÀ****TRÁNH KHỎI****ĐỨC CHÚA****TRỜI**

Chìa khoá để mở ra bí mật là trong câu thứ bảy, mà tác giả Thi thiên nói: *“Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa?”* Đây là một ví dụ điển hình trong văn chương của người Do Thái, hai phần của câu Kinh Thánh cơ bản đều nói về cùng một điều. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong toàn thể vũ trụ là qua Thánh Linh của Ngài. Qua Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời hiện diện ở khắp mọi nơi; Và qua Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời biết mọi điều đang diễn ra trong toàn cõi vũ trụ vào bất cứ thời điểm nào.

Đức Thánh Linh hoạt động trong vũ trụ từ lúc sáng thế trở đi. Tác giả Thi thiên nói cho chúng ta biết về quá trình thực sự của sự sáng tạo:

Các tầng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, Cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài mà có.

(Thi Thiên 33:6 NAS)

Bản dịch tiếng Anh nói là “hơi thở”, nhưng bản dịch tiếng Hê-bơ-rơ nói theo nghĩa đen là “linh”. Điều đó có thể làm thay đổi cách đọc thành: “Các

từng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, Cả cơ binh trời bởi “linh” của miệng Ngài mà có.” Nói cách khác, hai tác nhân lớn của sự sáng tạo đã tạo nên cả vũ trụ là Lời của Đức Chúa Trời và Linh của Đức Chúa Trời, hoặc Đức Thánh Linh. Nếu chúng ta quay trở lại các câu ở đầu Kinh Thánh mô tả về sự sáng tạo, chúng ta thấy điều này được bày tỏ chi tiết hơn. Sáng-thế-ký 1:2-3:

Vả, đất là vô hình và trống không, sự mờ tối ở trên mặt vực; Thần Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước. Đức Chúa Trời phán rằng: Phải có sự sáng, thì có sự sáng.

Sự hiện diện của Thánh Linh Đức Chúa Trời có mặt tại đó trong sự tăm tối vô hình, trong chỗ trống không. Từ “vận hành” ở đây gợi ý hình ảnh một con chim. Nhiều lần trong Kinh Thánh, Đức Thánh Linh được xem như là chim bồ câu trên trời. Ở đây chúng ta có chim bồ câu trên trời, Đức Thánh Linh đang vận hành trên bóng tối, trên bề mặt vô hình và trống không của mặt nước.

Câu 3 chép rằng: “Đức Chúa Trời phán rằng: Phải có sự sáng, thì có sự sáng.” Đây lại là hai tác nhân của sự sáng tạo: Linh của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời. Khi được hợp nhất thì sự sáng tạo diễn ra. Khi có Thánh Linh của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời ở đó thì có điều mới được tạo nên - trong trường hợp này, sự sáng - được tạo ra. Sự sáng xuất hiện, được tạo thành bởi Thánh Linh và bởi Lời của Đức Chúa Trời. Bạn có thể thấy rằng Đức Thánh Linh đã hoạt động trong vũ trụ

từ khi sáng tạo cho đến sau này và luôn hiện diện ở khắp mọi nơi trong vũ trụ. Nói cách khác, Đức Thánh Linh là tác nhân, tích cực của Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

Đức Thánh Linh đã truyền cảm hứng và ban năng quyền cho tất cả những người của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước. Danh sách rất dài nên không thể ghi ra hết, chúng ta sẽ xem xét một số ví dụ.

Người đầu tiên là Bết-sa-lê-ên, người thiết kế và chế tạo hòm bồng chứng và tất cả đồ dùng cho Đền Tạm của Môi-se. Chúa phán trong Xuất Ê-díp-tô ký 31:2-3:

Này, ta đã kêu tên Bết-sa-lê-ên, con trai của U-ri, cháu của Hu-rơ, trong chi phái Giu-đa. Ta đã làm cho người đầy dẫy Thần của Đức Chúa Trời, sự khôn ngoan, sự thông sáng, và sự hiểu biết để làm mọi thứ nghề thợ.

Chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời đầy dẫy Bết-sa-lê-ên ban cho ông có khả năng và sáng kiến để tạo ra những tác phẩm xuất sắc như vậy. Điều luôn gây ấn tượng đối với tôi là ông là người đầu tiên trong Kinh Thánh được nhắc đến như là người đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Kết quả, trong trường hợp của ông là sự thạo nghề (khéo léo). Sự đầy dẫy Thánh Linh mang lại một giá trị rất cao cho sự thạo nghề.

Trong Phục-truyền 34:9, chúng ta đọc về Giô-suê:

Giô-suê, con trai của Nun, được đầy dẫy thần khôn ngoan (Thánh Linh của Đức Chúa Trời), vì Môi-se đã đặt tay mình trên người; dân Y-sơ-ra-ên bèn vâng lời người (Giô-suê) và làm theo điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.

Giô-suê là nhà lãnh đạo quân sự vĩ đại đã chinh phục được Vùng Đất Hứa, và ông làm được điều đó bởi vì ông được đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Trong sách Quan Xét 6:34, chúng ta đọc về Ghê-đê-ôn:

Thần của Đức Giê-hô-va cảm hóa Ghê-đê-ôn; người thổi kèn, các người A-bi-ê-xê-rít bèn hiệp lại đặng theo người.

Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã giáng trên Ghê-đê-ôn và ông trở thành nhà lãnh đạo vĩ đại mà trong khi trước đây, ông chỉ là một thanh niên nhút nhát, ngồi co rúm lại trong bàn ép lúa, không làm được việc gì có hiệu quả. Nhưng ông được biến đổi từ khi ông được Thánh Linh của Đức Chúa Trời cảm hóa ông.

Rồi chúng ta đọc về Đa-vít, vị vua vĩ đại và là tác giả Thi Thiên, trong II Sa-mu-ên 23:1-2.

Này là lời sau hết của Đa-vít. Đây lời của Đa-vít, con trai Y-sai, tức lời của

người đã được nâng lên cao thay, Đấng chịu xức dầu của Đức Chúa Trời Gia-cóp, Và làm kẻ hát êm dịu của Y-sơ-ra-ên. Thần của Đức Giê-hô-va đã cậy miệng ta mà phán, và lời của Ngài ở nơi lưỡi miệng ta.

Đa-vít đã cho chúng ta những bài thánh thi thật tuyệt vời vì, “*Thần của ĐỨC GIÊ-HÔ-VA đã cậy miệng ta mà phán, ...Lời của Ngài ở nơi lưỡi miệng ta.*” Cần chú ý một lần nữa, đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời.

Trong II Phi-e-rơ 1:21, Phi-e-rơ tóm lược chức vụ của tất cả các tiên tri của Cựu Ước khi ông nói:

vì không có lời tiên tri nào đến bởi ý người, nhưng người ta được Đức Thánh Linh cảm thúc nói ra từ Đức Chúa Trời.

Mỗi một vị tiên tri đem đến một sứ điệp chân thật từ Đức Chúa Trời không bao giờ nói ra từ ý riêng của chính mình hoặc từ tư duy, lý luận, hay hiểu biết của chính mình. Nhưng họ được truyền cảm hứng (thúc đẩy, linh cảm, dẫn dắt) bởi Đức Thánh Linh. Điều đó đã làm cho sứ điệp của họ cao hơn sứ điệp của con người bình thường và trở thành một sứ điệp từ chính Đức Chúa Trời.

Khi chúng ta nhìn vào những ví dụ này và những người khác, chúng ta đi đến kết luận rằng tất cả những người phụng sự Đức Chúa Trời trong Cựu Ước được chấp nhận và có hiệu quả như vậy chỉ duy nhờ quyền năng và sự cảm thúc của Đức Thánh Linh. Chắc chắn rằng đây là một bài học cho chúng

ta. Họ không thể phụng sự Đức Chúa Trời một cách hiệu quả mà không có Đức Thánh Linh, thì chúng ta cũng không thể làm được nếu không có Ngài.

2

ĐỨC THÁNH LINH TRONG ĐỜI SỐNG CỦA CHÚA GIÊ-XU

THÁNH LINH,

ĐỨC CHÚA

TRỜI HIỆN

DIỆN KHẮP

MỌI NƠI

TRONG CÙNG

MỘT THỜI

ĐIỂM

TRONG PHẦN NÀY CHÚNG TA SẼ TÌM HIỂU ĐỨC THÁNH LINH TRONG CHỨC VỤ VÀ SỰ DẠY DỠ của chính Chúa Giê-xu. Trước tiên, chúng ta cần phải thấy rằng Giảng Báp-tít, đến một cách đặc biệt để giới thiệu về Chúa Giê-xu và dọn đường cho chức vụ của Ngài, ông đã giới thiệu về Ngài dưới một tiêu đề đặc biệt là “Đấng báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

Tôi làm báp-têm cho các người bằng nước để ăn năn tội; nhưng Đấng đến sau tôi, uy quyền hơn tôi, tôi không đáng xách dép cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và lửa.

(Ma-thi-ơ 3:11 NIV)

Hãy chú ý sự khác biệt giữa Chúa Giê-xu và tất cả những người đến trước Ngài: “Ngài sẽ làm

báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và lửa.” Chức vụ này của Chúa Giê-xu làm người báp-têm trong Đức Thánh Linh được đề cập đến trong cả bốn sách Phúc Âm. Kinh Thánh đặc biệt đề cập đến chức vụ này.

BẠN KHÔNG

THỂ ĐI NƠI

NÀO MÀ

TRỐN ĐƯỢC

CHÚA

Chúng ta cũng nhận thấy rằng Đức Thánh Linh là nguồn quyền năng duy nhất cho toàn bộ chức vụ của Chúa Giê-xu. Mãi cho đến khi Đức Thánh Linh đến trên Chúa Giê-xu tại sông Giô-đanh khi Giăng làm báp-têm, Ngài không hề rao giảng hay làm bất kỳ phép lạ nào. Ngài chờ đợi Đức Thánh Linh đến trên Ngài.

Trong Công-vụ 10:38, Phi-e-rơ nói với đám đông dân chúng tụ họp tại nhà của Cọt-nây, ông mô tả về chức vụ của Chúa Giê-xu như sau:

Đức Chúa Trời đã xức dầu cho Đức Chúa Giê-xu người Na-xa-rét bằng Đức Thánh Linh và quyền năng, rồi Ngài đi khắp nơi làm việc nhân đức và chữa lành tất cả những người bị ma quỷ ức hiếp, vì Đức Chúa Trời ở cùng Ngài.

Nguồn gốc và quyền năng về chức vụ của Chúa Giê-xu trên đất chính là Đức Thánh Linh. Chúng tôi đã chỉ ra trong chương trước rằng Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài là Đức Chúa Trời Ba Ngôi - ba thân vị trong một Đức Chúa Trời – Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh. Trong câu trên, cả ba thân

vị đều được biểu lộ. Đức Chúa Cha đã xức dầu cho Đức Chúa Con bằng Đức Thánh Linh. Kết quả của sự biểu lộ toàn diện của Đức Chúa Trời trong hành động trong cấp độ con người là sự chữa lành bệnh: “... Ngài đi khắp nơi làm việc nhân đức và chữa lành tất cả những người bị ma quỷ áp chế.” Đây là bí quyết và nguồn gốc của chức vụ của Chúa Giê-xu.

Ngay cả sau khi phục sinh, Chúa Giê-xu vẫn nương dựa vào Đức Thánh Linh. Đây là một lẽ thật đặc biệt. Trong Công-vụ 1:1-2, Lu-ca bắt đầu bằng những lời này:

Thưa ngài Thê-ô-phi-lơ, trong sách thứ nhất tôi đã viết về mọi điều Đức Chúa Giê-xu đã làm và dạy từ ban đầu, cho đến ngày Ngài được cất lên trời, sau khi Ngài cậy Đức Thánh Linh mà răn dạy các sứ đồ Ngài đã chọn.

Lu-ca đang nói về chức vụ của Chúa Giê-xu trong suốt bốn mươi ngày về sự phục sinh và sự thăng thiên của Ngài. Ông nói rằng Chúa Giê-xu đã dạy dỗ các môn đồ của Ngài qua Đức Thánh Linh. Chúa Giê-xu là gương mẫu cho chúng ta về sự lệ thuộc hoàn toàn vào Đức Thánh Linh. Ngài cậy vào Đức Thánh Linh để có quyền năng để làm các phép lạ của Ngài và trong sự dạy dỗ của Ngài; Nếu không có Đức Thánh Linh, Ngài không thể làm gì cả. Sự thách thức trong chức vụ của Chúa Giê-xu cũng là thách thức của chúng ta trong việc lệ thuộc vào Đức Thánh Linh giống như Ngài đã làm.

Chúa Giê-xu không chỉ vận hành trong quyền năng của Đức Thánh Linh trong chức vụ của Ngài,

mà Ngài còn hứa với các môn đồ của Ngài rằng họ sẽ nhận lãnh được cùng một Đức Thánh Linh như chính Ngài đã nhận được quyền năng và được cảm thúc bởi Đức Thánh Linh vậy. Trong Giăng 7:37-39, chúng ta đọc:

Ngày cuối cùng là ngày rất quan trọng của kỳ lễ, Đức Chúa Giê-xu đứng dậy, và công bố rằng: “Nếu người nào khát, hãy đến với Ta mà uống. Người nào tin Ta, thì những sông nước sự sống sẽ tuôn tràn từ lòng mình, đúng như Kinh Thánh đã nói.” Ngài nói điều này chỉ về Thánh Linh mà những người tin Ngài sẽ nhận được; bởi Thánh Linh chưa giáng xuống, vì Đức Chúa Giê-xu chưa được tôn vinh.

Đây là một sự tương phản đáng kinh ngạc. Đầu tiên chúng ta thấy được về một người khát: “*Nếu người nào khát.*” Sau đó, nhờ Đức Thánh Linh đến và ngự trong lòng, cùng một con người đang khát và thiếu hụt này trở thành một ống dẫn cho “*những sông nước sự sống.*” Người không cần gì thêm nữa, vì có nguồn tiếp trợ qua Đức Thánh Linh rồi. Đối với mỗi tín hữu, Đức Thánh Linh là một nguồn cung ứng vô tận.

Sau đó, những trước giả của các sách Phúc Âm tiếp tục làm rõ rằng: mặc dù lời hứa đã được ban cho trong chức vụ của Chúa Giê-xu trên đất, nhưng nó sẽ không được hoàn thành cho tới khi Chúa Giê-xu được tôn vinh. Ngài nói: “*bởi Thánh Linh chưa giáng xuống, vì Đức Chúa Giê-xu chưa được tôn vinh.*”

Trong Giăng 14:15-18, Chúa Giê-xu phán với các môn đồ rằng:

“Nếu các con yêu mến Ta, thì sẽ vâng giữ các điều răn Ta. Ta sẽ cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các con một Đấng An Ủi khác, để ở với các con đời đời, tức là Thần Chân Lý, (Đây là một trong những Danh Xưng của Đức Thánh Linh) mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì không thấy và không biết Ngài. Nhưng các con biết Ngài, vì Ngài đang ở với các con, và sẽ ở trong các con. Ta không để các con mồ côi đâu, Ta sẽ đến với các con.

Có một số điểm quan trọng cần phải chú ý ở đây. Trước tiên, Chúa Giê-xu phán rằng: *“Cha...sẽ ban cho các con một Đấng An Ủi khác”* Ý nghĩa của từ *“khác”* trong ngữ cảnh này là gì? Nó có nghĩa là Chúa Giê-xu, với tư cách là một thân vị, đã ở với các môn đồ của Ngài trong ba năm rưỡi. Ngài nói, *“Bây giờ, với tư cách là một thân vị, Ta sẽ rời khỏi các con, nhưng khi Ta đi, một thân vị khác là Đức Thánh Linh, sẽ đến thay cho Ta.”*

Thứ hai, Ngài sử dụng một từ đặc biệt để mô tả Đức Thánh Linh được dịch là *“Đấng An Ủi”* trong Bản Dịch New International. Từ ngữ Hy Lạp cho từ này là *parakletos*, và Bản dịch Công Giáo dịch nó là *“Paraclete”*. *Paraclete* là *“Đấng được gọi đến bên cạnh để giúp đỡ.”* Bản dịch khác là *“Đấng Cố Vấn”* và *“Đấng Giúp Đỡ”*. Ở đây chúng ta có ba khái niệm liên quan với nhau: Đấng Cố Vấn, Đấng An Ủi và Đấng Giúp Đỡ.

Thứ ba, Chúa Giê-xu tiếp tục nhấn mạnh rằng Đức Thánh Linh sẽ ở với các môn đồ mãi mãi. Một lần nữa, có một tương phản với mối quan hệ của Ngài với các môn đồ. Ngài nói cách đơn giản là “Ta đã ở với các con ba năm rưỡi, bây giờ Ta phải đi, và lòng các con đau đớn, các con cảm thấy mình sẽ không còn được giúp đỡ nữa. Nhưng Ta sẽ gởi cho các con một Đấng giúp đỡ khác là Đức Thánh Linh, và khi Ngài đến, Ngài sẽ không bao giờ rời bỏ các con, Ngài sẽ ở với các con mãi mãi.” Rồi Ngài phán: “Ta sẽ không để các con mồ côi đâu, Ta sẽ đến với các con.” Điều đó có nghĩa là nếu không có Đức Thánh Linh, họ sẽ bị bỏ rơi như những đứa trẻ mồ côi, không có ai chăm sóc họ, giúp đỡ họ, hoặc hướng dẫn họ. Nhưng khi có Đức Thánh Linh, thì sự cung ứng đầy trọn được đem đến cho họ.

Đi sâu hơn một chút trong cùng một cuộc nói chuyện, Chúa Giê-xu trở lại chủ đề này:

Dù vậy, Ta nói thật với các con: Ta đi là ích lợi cho các con. Vì nếu Ta không đi, thì Đấng An Ủi sẽ không đến với các con. Nhưng nếu Ta đi, thì Ta sẽ sai Ngài đến.

(Giăng 16:7 NIV)

Chúa Giê-xu sẽ đi, nhưng một thân vị khác sẽ đến thế chỗ cho Ngài.

Trong Giăng 16:12-15, Chúa Giê-xu nhắc lại một lần nữa sứ điệp quan trọng này:

“Ta còn nhiều điều để nói với các con, nhưng bây giờ các con không thể hiểu nổi. Khi Thần Chân lý đến, Ngài sẽ dẫn các con vào mọi chân lý; vì Ngài không tự mình nói, nhưng sẽ nói những gì mình nghe, và công bố cho các con những gì sẽ đến. Ngài sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con. Tất cả những gì Cha có là của Ta, vậy nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con.”

Vì lời hứa này đã được ứng nghiệm nên Đức Thánh Linh hiện nay là Đấng đại diện cho Đức Chúa Trời ba ngôi trên đất này. Ngài là Đấng Thông Giải, Đấng Mặc Khải, và Đấng Điều Hành của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Chúa Giê-xu phán rằng: *“Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con.”* Nhưng Ngài thêm: *“Những gì thuộc về Ta”*, bởi vì *“Tất cả những gì Cha có là của Ta.”* Vì vậy, Đức Thánh Linh là Đấng Thông Giải, Đấng Mặc Khải, và Đấng Điều Hành tất cả những gì Đức Cha và Đức Con có - tất cả đều được biểu lộ, được làm sáng tỏ và được quản lý bởi Đức Thánh Linh.

3

ĐIỀU GÌ ĐÃ XẢY RA TRONG NGÀY LỄ NGŨ TUẦN

HÃY NHỚ LẠI RẰNG **CŨNG NHƯ**
GIẢNG BÁP-TÍT đã giới **NHỮNG LỜI HỨA**
thiệu Chúa Giê-xu là Đấng **KHÁC CỦA KINH**
làm báp-têm bằng Đức Thánh **THÁNH, LỜI**
Linh. Đó là lời giới thiệu rõ **HỨA VỀ THÁNH**
ràng của ông đến với dân Y-sơ- **LINH NÀY CŨNG**
ra-ên. Thứ hai, Đức Thánh **KHÔNG ĐƯỢC**
Linh là nguồn năng quyền cho **ỨNG NGHIỆM**
toàn bộ chức vụ và sự giảng **CHỈ TRONG MỘT**
dạy của Chúa Giê-xu; Chúa **SỰ KIỆN...**
Giê-xu hoàn toàn lệ thuộc
vào Đức Thánh Linh. Thứ ba,
Chúa Giê-xu hứa với các môn
đồ rằng khi Ngài trở về Thiên
Đàng, Ngài sẽ sai Đức Thánh
Linh thế chỗ cho Ngài như
là đại diện cá nhân của chính

Ngài để làm Đấng Biện Hộ (bào chữa, bênh vực) cho họ, Đấng Cố Vấn, Đấng An Ủi hay Đấng Giúp Đỡ hay người trợ giúp của họ - “*Đấng được kêu gọi đến bên cạnh để giúp đỡ.*”

Bây giờ chúng ta đề cập đến việc Chúa Giê-xu đã ứng nghiệm lời hứa này. Đặc biệt, chúng ta sẽ

ngiên cứu những điều mới lạ đã xảy ra khi Đức Thánh Linh đến trong ngày Lễ Ngũ Tuần. Cũng như nhiều lời hứa trong Kinh Thánh, những lời hứa này của Đức Thánh Linh không hoàn toàn được thấy rõ ở trong một sự kiện duy nhất; mà đúng hơn, nó được ứng nghiệm trong các giai đoạn. Giai đoạn đầu tiên là giai đoạn xảy ra những điều mà chúng ta gọi ngày đó là Chúa Nhật Phục Sinh, là ngày Chúa Giê-xu sống lại. Trong Giăng 20:19-22, chúng ta thấy:

CÓ SỰ TƯƠNG**ĐỒNG TRỰC****TIẾP GIỮA SỰ****SÁNG TẠO****ĐẦU TIÊN VÀ****SỰ SÁNG TẠO****MỚI.**

Chiều ngày ấy, là ngày thứ nhất trong tuần, những cửa nơi các môn đồ ở đều đang đóng, vì sợ người Do Thái. Đức Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ và nói: “Bình an cho các con!” Nói xong, Ngài cho họ xem tay và sườn mình. (Ngài chứng tỏ rằng Ngài là người mà họ đã thấy bị đóng đinh). Khi thấy Chúa, các môn đồ thật vui mừng. Ngài lại nói với họ: “Bình an cho các con! Như Cha đã sai Ta thế nào, Ta cũng sai các con thế ấy.” Nói xong, Ngài hà hơi trên họ, và nói: “Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

Câu 22 đưa ra một mạng lệnh quan trọng. Trong tiếng Hy Lạp nói về Linh là *pneuma*, cũng có nghĩa là “hơi thở” hoặc “gió”. Hành động truyền hơi thở vào họ liên quan đến những lời của Đức Chúa Giê-xu phán, “...Ngài **hà hơi trên họ**, và nói: “Hãy

nhận lãnh Đức Thánh Linh.” [Đức Thánh Linh, Hơi Thở của Đức Chúa Trời]”

Tôi tin rằng đây là một trong những giai đoạn quan trọng nhất và là giai đoạn mang tính quyết định nhất trong toàn bộ hoạt động của mục đích cứu chuộc của Chúa. Điều gì đã xảy ra trong thời khắc ấn tượng này? Trước nhất, vào thời điểm đó, những môn đồ đầu tiên bước vào cái mà tôi gọi là Sự Cứu Rỗi Tân Ước. Trong Rô-ma 10:9, Phao-lô đã đặt ra các yêu tố căn bản cho sự cứu rỗi:

Vậy nếu miệng anh em xưng Đức Chúa Giê-xu là Chúa và lòng anh em tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ cõi chết sống lại, thì anh em sẽ được cứu.

Giăng 20:19-22 là thời điểm đầu tiên mà các môn đồ thực sự tin rằng Đức Chúa Trời đã làm Chúa Giê-xu sống lại từ cõi chết. Mãi cho đến thời điểm đó, họ không thể bước vào sự cứu rỗi như đã được trình bày trong Tân Ước. Nhưng vào giây phút họ xưng nhận Chúa Giê-xu là Cứu Chúa của họ và tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại từ cõi chết, thì họ được cứu với Sự Cứu Rỗi Của Tân Ước.

VÀO NGÀY**LỄ NGŨ TUẦN****THÁNH LINH****ĐẾN TRÊN****ĐẤT NHƯ MỘT****THÂN VỊ.**

Điều thứ hai đã xảy ra là các môn đồ được tái sinh hoặc sinh lại. Họ trở thành những tạo vật mới. Mỗi người không còn là tạo vật cũ nhưng được bước vào trong sự sáng tạo mới qua sự hà hơi của Đức Chúa Trời. Để hiểu rõ điều này, chúng ta phải nhìn

lại sự mô tả về sự sáng tạo loài người nguyên thủy trong Sáng-thế ký 2:7:

Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh.[Hoặc một linh hồn sống].

Sự sáng tạo đầu tiên về con người đã xảy ra khi Đức Chúa Trời hà Thánh Linh của sự sống (Hơi Thở của Sự Sống hoặc Đức Thánh Linh) vào thân hình đất sét trên đất. Sự hà hơi của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, đã biến đổi hình dáng đất sét đó trở thành một linh hồn sống. Tuy nhiên, trong đoạn Kinh Thánh mà Giảng nói về tạo vật mới cũng được Phao-lô trong II Cô-rinh-tô 5:17, “*Vậy, nếu ai ở trong Đấng Cơ Đốc, người ấy là tạo vật mới.*” Có sự sống trực tiếp giữa sự sáng tạo đầu tiên và sự sáng tạo mới.

Trong sự sáng tạo mới, Chúa Giê-xu là Đấng Phục Sinh và là Đấng Cứu Thế đã chiến thắng tội lỗi, chết, địa ngục và Sa-tan. Sau khi làm điều này, Ngài hiện ra với các môn đồ của Ngài và hà hơi sự sống phục sinh trên họ. Đây là một loại sự sống mới, một người có sự sống ấy sẽ chiến thắng tất cả các thế lực của ma quỷ, sự chết, và tội lỗi. Qua kinh nghiệm đó, các môn đồ sẽ thoát khỏi trật tự cũ và bước vào sự cứu rỗi của giao ước mới, trở thành tạo vật mới trong Đấng Christ, qua hơi thở của sự sống phục sinh nhận được từ Chúa Giê-xu.

Tuy nhiên, điều quan trọng là phải hiểu rằng ngay cả sau khi trải nghiệm Ngày Chúa Nhật Phục Sinh này, sự ứng nghiệm hoàn toàn về lời hứa của

Đức Thánh Linh vẫn chưa xảy ra. Sau khi Phục Sinh, Chúa Giê-xu nói với các môn đồ trong Lu-ca 24:49:

“Ta đây, sẽ ban cho các con điều Cha Ta đã hứa; còn về phần các con, hãy đợi trong thành (Giê-ru-sa-lem) cho đến khi được mặc lấy quyền năng từ trên cao.”

Rõ ràng hơn là ngay trước khi Chúa thăng thiên và gần bốn mươi ngày sau Chúa Nhật Phục Sinh, Chúa Giê-xu nói với họ:

“Vì Giăng đã làm báp-têm bằng nước, nhưng trong ít ngày nữa, các con sẽ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

(Công vụ 1:5 NIV)

Bởi điều này, chúng ta thấy rằng ngày Chúa Nhật Phục Sinh không phải là ứng nghiệm hoàn toàn lời hứa. Hầu hết các nhà thần học và các nhà giải kinh đều đồng ý rằng sự ứng nghiệm hoàn toàn và cuối cùng đã xảy ra vào ngày Lễ Ngũ Tuần được mô tả trong Công-vụ 2:1-4:

Đến ngày lễ Ngũ Tuần, các môn đồ nhóm họp tại một chỗ. Thành linh, có tiếng động từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. Các môn đồ thấy những lưỡi như lưỡi lửa xuất hiện, tản ra và đậu trên mỗi người trong họ. Tất cả đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh, bắt đầu nói các ngôn ngữ khác, theo như Thánh Linh cho họ nói.

Lễ Ngũ Tuần là sự biểu lộ thực sự và là sự ứng nghiệm lời hứa. Đức Thánh Linh đến từ Thiên Đàng, trong một thân vị, dưới hình thức một cơn gió lớn, làm đầy đầy từng mỗi người một trong số các môn đồ, và ban cho mỗi người một sự biểu lộ siêu nhiên và tươi mới bằng ngôn ngữ mà họ chưa bao giờ học.

Vào cuối chương 2 của sách Công-vụ-các-sứ-đồ, Phi-e-rơ đưa ra một lời giải thích mang tính thần học về những gì đã xảy ra:

“Đức Chúa Trời đã khiến Đức Chúa Giê-xu nầy sống lại và tất cả chúng tôi đều làm nhân chứng về điều đó. Vậy sau khi đã được tôn cao ở bên phải Đức Chúa Trời, và đã nhận lãnh lời hứa về Đức Thánh Linh từ nơi Cha, thì Ngài đổ Đức Thánh Linh ra, như anh em đang thấy và nghe.”

(Công-vụ 2:32-33 NIV)

Một lần nữa, cả ba thân vị của Đức Chúa Trời đều có trong câu này. Chúa Giê-xu, Đức Con nhận Đức Thánh Linh từ Đức Cha và tuôn đổ Đức Thánh Linh xuống cho các môn đồ đang chờ đợi trong Phòng Cao ở thành Giê-ru-sa-lem. Vào thời điểm đó, sự ứng nghiệm cuối cùng của lời hứa về sự đầy đầy Đức Thánh Linh đã xảy ra. Chính Đức Thánh Linh đã được Đức Cha và Đức Con bày tỏ và ngự xuống trên các môn đồ đang chờ đợi ở Phòng Cao tại thành Giê-ru-sa-lem.

Lưu ý rằng vào thời điểm này, Chúa Giê-xu không chỉ phục sinh, mà còn được tôn cao và vinh

hiển. Trong Giăng 7:39, tác giả sách phúc âm cho biết rằng lời hứa về Đức Thánh Linh sẽ không thể ứng nghiệm cho đến khi Chúa Giê-xu được vinh hiển.

Chúng ta đứng trước hai ngày Chúa nhật đầy kịch tính và tuyệt vời. Thứ nhất là ngày Chúa Nhật Phục Sinh, chúng ta biết rằng Đấng Christ sống lại và hạ hơi Đức Thánh Linh. Thứ hai là ngày Chúa Nhật Lễ Ngũ Tuần, chúng ta thấy rằng Đấng Christ được vinh hiển và sự tuôn đổ Đức Thánh Linh. Hãy nhớ rằng, mỗi Chúa Nhật trong hai ngày Chúa nhật này đều là những khuôn mẫu cho tất cả các tín hữu, ngay cả cho hôm nay.

Bây giờ chúng ta sẽ tóm tắt ý nghĩa đòi đòi của các sự kiện mà chúng ta vừa nghiên cứu. Vào ngày Lễ Ngũ Tuần, Đức Thánh Linh đã giáng xuống đất như một thân vị. Ngài hiện nay là Đấng Cư Ngụ, là Thân Vị đại diện của Đức Chúa Trời ba ngôi trên trái đất. Dường như là một quy luật (mà tôi không thể giải thích được) chỉ có một thân vị của Đức Chúa Trời ba ngôi cư ngụ trên đất vào một thời điểm. Trong một thời điểm, Chúa Giê-xu, Đức Con đã cư ngụ trên đất. Nhưng khi Chúa Giê-xu trở về thiên đàng, Ngài đã hứa rằng một thân vị khác sẽ đến thay thế cho Ngài sẽ ở lại với chúng ta không chỉ trong một vài năm ngắn ngủi mà là ở mãi mãi với chúng ta. Lời hứa đó đã được ứng nghiệm trong ngày Lễ Ngũ Tuần. Chúa Giê-xu, Đức Con, với tư cách là một thân vị, đã trở về cùng Đức Cha ở Thiên Đàng. Sau đó, qua sự hợp nhất của Đức Cha và Đức Con với nhau, Đức Thánh Linh đến thay thế vị trí của Chúa Giê-xu.

Đức Thánh Linh hiện nay đang cư ngụ ở đâu? Có hai câu trả lời. Trước hết, Ngài cư ngụ trong Hội Thánh, thân thể hiệp nhất của Đấng Christ. Phao-lô hỏi các tín hữu Cô-rinh-tô rằng:

Anh em không biết rằng anh em là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngụ trong anh em sao?

(I Cô-rinh-tô 3:16 NIV)

Phao-lô nói về đền thờ hiệp nhất của Đức Thánh Linh. Thứ hai, trong I Cô-rinh-tô 6:19, Phao-lô thậm chí còn nói vài điều kịch tính hơn. Ông cho rằng không chỉ có thân thể hiệp nhất trong Đấng Christ là nơi cư ngụ bên trong của Đức Thánh Linh, mà mục đích của Đức Chúa Trời là thân thể của mỗi tín hữu cũng là nơi cư ngụ bên trong của Đức Thánh Linh.

Anh em không biết rằng thân thể anh em là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngụ trong anh em, Đấng mà Đức Chúa Trời đã ban cho anh em sao? Anh em cũng không còn thuộc về chính mình nữa,

Đó là một trong những sự bày tỏ hấp dẫn nhất được tìm thấy bất cứ nơi nào trong Kinh Thánh! Nếu chúng ta là những người tin vào Chúa Giê-xu Christ, thân thể vật lý của chúng ta là nơi cư ngụ bên trong của Đức Thánh Linh.

4

ĐÁNG GIÚP ĐỠ CỬ NGỰ BÊN TRONG CỦA CHÚNG TA

**CHÚNG TA CÓ
CHÚA GIÊ-XU
CHRIST, ĐỨC
CON, BÊN
HỮU ĐỨC CHA
VÀ CHÚNG
TA CÓ ĐỨC
THÁNH LINH
TRÊN ĐẤT.**

ĐỐI VỚI CHÚNG TA MÀ
NÓI THÌ việc Đức Thánh Linh
đến để trở thành *Paraclete* - Đấng
An Ủi (bào chữa, bênh vực, biện
hộ) của chúng ta có nghĩa gì?
Chúng ta sẽ bắt đầu bằng cách
xem lại phân đoạn trong Giảng
14:16-18, Chúa Giê-xu ban cho
lời hứa đặc biệt này:

*Ta sẽ cầu xin Cha, Ngài sẽ
ban cho các con một Đấng
An Ủi khác, để ở với các con
đời đời, tức là Thần Chân
Lý, mà thế gian không thể
nhận lãnh được, vì không
thấy và không biết Ngài. Nhưng các con
biết Ngài, vì Ngài đang ở với các con, và
sẽ ở trong các con. Ta không để các con
mò cô đơn, Ta sẽ đến với các con.*

Từ *Paraclete*, bắt nguồn từ tiếng Hy-lạp, được chuyển ngữ sang tiếng Anh cách giản thể. Nó có nghĩa đen là “một người được gọi đến bên cạnh để giúp đỡ”. *Paraclete* là một người có thể làm điều gì

đó cho bạn mà bạn không thể làm cho chính mình. Từ này cũng được sử dụng trong I Giăng 2:1:

Hỡi các con bé nhỏ của ta, ta viết cho các con những điều này, để các con không phạm tội. Nhưng nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng biện hộ với Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Giê-xu Cơ Đốc, Đấng công chính.

Từ được dịch ở đây là “*Đấng biện hộ*” xuất phát từ từ ngữ “*Paraclete*” Từ tiếng Anh của chúng ta là “*Advocate*” được lấy từ tiếng La-tinh: *ad*, “đến”; và *vocata*, “được gọi đến” – “ai đó được gọi đến hoặc gọi vào”. Trong hầu hết các ngôn ngữ đều có nguồn gốc từ tiếng La-tinh, từ “*Advocate*” là từ dành cho một luật sư. Nó có nghĩa là một người nói những lời biện hộ, những lời bênh vực cho chúng ta.

Kinh Thánh bày tỏ những lẽ thật tuyệt vời rằng chúng ta có hai Đấng Biện Hộ. Trên đất này, Đức Thánh Linh bào chữa, biện hộ cho chúng ta. Những điều chúng ta không thể nói chính xác, thì Ngài sẽ nói cho chúng ta; Những điều chúng ta không thể hiểu, thì Ngài sẽ giải thích cho chúng ta. Trên Thiên Đàng, Chúa Giê-xu là Đấng bênh vực cho chúng ta với Đức Cha; Hãy luôn nhận biết rằng, chúng ta có hai Đấng Biện Hộ (hai luật sư giỏi nhất) lớn nhất trong vũ trụ. Chúng ta có Chúa Giê-xu Christ, Đức Con, ở bên hữu Đức Cha ở trên trời, và chúng ta có Đức Thánh Linh trên đất này. Với hai Đấng Biện Hộ hoặc hai luật sư như vậy, làm sao chúng ta có thể bị thua kiện được?

Hãy để tôi tiếp tục làm rõ những gì Chúa Giê-xu nói về Đấng Biện Hộ này, Ngài là “*Paraclete*” của chúng ta - luật sư của chúng ta, Đấng An Ủi, Đấng Cố Vấn, Đấng Giúp Đỡ của chúng ta. Tôi sẽ công bố một vài điều mà Chúa Giê-xu đã nói trong Giăng 14:16-18, được trích dẫn trước đó.

“*Cha sẽ ban cho các con một Đấng An Ủi khác*” Bạn phải hiểu được tầm quan trọng của từ “*khác*”, vì nó ngụ ý là một thân vị. Chúa Giê-xu phán rằng: “Ta là một thân vị, Ta sẽ rời khỏi đây. Nhưng khi Ta đi, một thân vị khác sẽ đến để giúp đỡ các con. Trong khi Ta còn ở đây, thì Ta là Đấng Giúp Đỡ của các con, nhưng bây giờ Ta sẽ rời khỏi đây. Các con sẽ không ở lại mà không có Đấng Giúp Đỡ bên cạnh. Nên sẽ có một Đấng Giúp Đỡ khác đến.”

“*Ngài sẽ ở với các con đời đời.*” Chúa Giê-xu nói: “Ta đã ở bên các con ba năm rưỡi, khi Ta rời khỏi các con, các con đừng đau buồn vì có một Đấng sẽ đến thay cho vị trí của Ta, và Ngài sẽ không bao giờ rời bỏ các con. Ngài sẽ ở với các con mãi mãi.”

“*Ngài đang ở với các con, và sẽ ở trong các con*” Có một điều quan trọng trong cụm từ “*trong các con*”. Đấng Biện Hộ hay Đấng An Ủi này sẽ sống trong chúng ta. Chúng ta sẽ là nơi cư trú của Ngài.

“*Ta không để các con mồ côi đâu*” Ngụ ý rằng: nếu Chúa Giê-xu rời khỏi họ mà không chu cấp cho họ, các môn đồ sẽ bị bỏ rơi như những đứa trẻ mồ côi, không ai chăm sóc, giúp đỡ, hoặc giảng giải cho họ.

NGÀI ĐÃ***“Ta sẽ đến với các con.”*****QUAY LẠI**

Điều này rất quan trọng. Đấng Christ trở lại với các môn đồ trong thân vị Đức Thánh Linh.

NHƯNG

Trong khi Chúa Giê-xu ở trên đất trong thân thể con người, Ngài chỉ

KHÔNG CÒN

có thể ở cùng một nơi trong cùng một thời điểm mà thôi. Ngài chỉ

BỊ GIỚI HẠN

có thể nói chuyện với Phi-e-rơ, Giăng, hay một mình Ma-ry Ma-

BỞI THỜI

đơ-len trong một thời điểm nào đó thôi, nhưng Ngài không thể nói

GIAN VÀ

chuyện với cả ba người trong các cuộc trò chuyện khác nhau trong

KHÔNG GIAN.

cùng một lúc được. Ngài bị giới hạn bởi thời gian và không gian. Bây giờ, khi Ngài trở lại với thân vị với dân sự của Ngài trong Đức Thánh Linh, Ngài thoát khỏi những hạn chế về thời gian và không gian. Ngài có thể ở Úc, nói chuyện với một con dân của Đức Chúa Trời đang có nhu cầu ở đó; Ngài có thể ở Hoa Kỳ xúc dầu cho một nhà truyền giảng; Ngài có thể ở đâu đó trong sa mạc hay rừng già của Châu Phi, để thêm sức hay chữa lành cho một giáo sĩ. Ngài không bị giới hạn. Ngài đã trở lại, nhưng không còn lệ thuộc vào những hạn chế về thời gian hay không gian nữa.

Tôi chỉ muốn nói thêm chủ đề về sự trao đổi thân vị - một thân vị này đi, một thân vị khác tới. Trong Giăng 16:5-7, Chúa Giê-xu phán rằng:

Nhưng bây giờ Ta sắp về với Đấng đã sai Ta đến (Đức Cha), và không ai trong các con hỏi Ta: ‘Thầy đi đâu?’ Nhưng vì Ta

đã nói những điều này cho các con, nên lòng các con đầy đau buồn. Dù vậy, Ta nói thật với các con: Ta đi là ích lợi cho các con. Vì nếu Ta không đi, thì Đấng An Ủi (Đấng Cố Vấn) sẽ không đến với các con. Nhưng nếu Ta đi, thì Ta sẽ sai Ngài đến.

Đây là ngôn ngữ rất rõ ràng. Chúa Giê-xu phán rằng: “Chùng nào Ta ở cùng các con, với tư cách là một thân vị trên đất, thì Đức Thánh Linh phải ở trên trời, với tư cách là một thân vị, nhưng nếu Ta đi trong cương vị là một thân vị, thì Ta sẽ đem đến một thân vị khác, là Đức Thánh Linh đến thế chỗ của Ta.” Đó là sự trao đổi của những thân vị thiên thượng. Trong một thời điểm Đức Con với tư cách là một thân vị đã ở trên đất, rồi Ngài đã trở về Thiên Đàng với chức vụ đã hoàn tất. Trong vị trí của Ngài, Đức Thánh Linh (một thân vị Thiên Thượng khác) đã đến để hoàn tất chức vụ mà Chúa Giê-xu đã bắt đầu.

Chúa Giê-xu phán rằng: vì Ngài đi khỏi là điều tốt cho chúng ta. Bản dịch King James dịch như sau: “*Đó là tiện ích cho các con*” Đây là một lời tuyên bố rất ngạc nhiên. Thật tiện ích cho chúng ta với Chúa Giê-xu ở trên trời và Đức Thánh Linh ở trên đất. Rất ít người nhận ra điều đó. Nhiều Cơ-đốc nhân thường hay nói, “Giá như tôi có thể sống vào thời Chúa Giê-xu còn trên đất.” Nhưng Chúa Giê-xu phán rằng: “*Khi Ta ở trên trời và Đức Thánh Linh ở trên đất thì sẽ tốt hơn cho các con và các con sẽ có những điều tốt hơn những gì mà hiện các con đang có.*”

Tôi xin giải nghĩa điều này theo ánh sáng kinh nghiệm của những môn đồ đầu tiên. Hãy chú ý những gì đã xảy ra ngay sau khi Đức Thánh Linh đến. Có ba kết quả tức thì đó là:

Thứ nhất, họ hiểu được kế hoạch của Đức Chúa Trời và chức vụ của Chúa Giê-xu tốt hơn so với những gì họ đã từng hiểu khi Chúa Giê-xu còn ở trên đất. Đó là một sự kiện đáng chú ý, họ đã rất chậm hiểu và bị giới hạn trong sự hiểu biết của họ, nhưng ngay khi Đức Thánh Linh đến, họ đã có một sự hiểu biết hoàn toàn khác hẳn về chức vụ và sứ điệp của Chúa Giê-xu.

Thứ hai, họ đã trở nên can đảm vô cùng. Ngay cả sau khi Chúa phục sinh, họ vẫn trốn sau những cánh cửa vì sợ người Do Thái. Họ đã không sẵn sàng đứng lên để rao giảng và công bố lẽ thật, từ họ cũng không được trang bị. Tuy nhiên, ngay giây phút Đức Thánh Linh đến, thì điều đó đã thay đổi. Phi-e-rơ đã can đảm và thẳng thắn nói với những người Do Thái ở Giê-ru-sa-lem về toàn bộ câu chuyện của Chúa Giê-xu.

Thứ ba, họ có những sự xác chứng siêu nhiên. Ngay khi Đức Thánh Linh đến, những phép lạ bắt đầu xảy ra. Nó cũng giống như Chúa Giê-xu đang trở lại với họ trong một thân vị, vì Chúa Giê-xu đã phán rằng: “Khi Đức Thánh Linh đến, ta sẽ trở lại trong Ngài, Ta sẽ ở cùng các con, Ta sẽ không để các con mồ côi đâu.”

5

KHẢI THỊ VỀ LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta, an ủi chúng ta, và đáp ứng nhu cầu của chúng ta theo những cách thức rất cụ thể. Cách thứ nhất, chúng ta hãy xem sự mặc khải ở trong Lời của Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh là Đấng Mặc Khải và là Đấng Thông Giải Lời của Đức Chúa Trời. Trong Giăng 14:25- 26, Chúa Giê-xu phán với các môn đồ rằng:

“Ta đã nói những điều này cho các con trong lúc Ta còn ở với các con. Nhưng Đấng An Ủi, (Paraclete) tức là Đức Thánh Linh, mà Cha sẽ nhân danh Ta sai đến, Ngài sẽ dạy dỗ các con mọi điều, và nhắc các con nhớ tất cả những gì Ta đã truyền cho các con.”

Hai vai trò của Đức Thánh Linh được đề cập trong câu 26 là rất quan trọng: Ngài đến để nhắc nhở, và Ngài đến để dạy dỗ. Ngài đến để nhắc nhở

**BẤT CỨ ĐIỀU
GÌ CHÚNG
TA CẦN BIẾT
VỀ LỜI ĐỨC
CHÚA TRỜI,
ĐỨC THÁNH
LINH Ở ĐÂY
ĐỂ HƯỚNG
DẪN CHÚNG
TA.**

các môn đồ về tất cả những gì Chúa Giê-xu đã dạy họ. Tôi hiểu điều này có nghĩa là những kỹ thuật viết bởi của các môn đồ Tân Ước không phải bởi sự yếu kém về năng lực trí tuệ của con người, nhưng bởi sự thần cảm của Đức Thánh Linh. Các môn đồ có thể không nhớ chính xác một vài điều, nhưng bất cứ điều gì họ cần phải nhớ, thì chính Đức Thánh Linh sẽ nhắc cho họ nhớ.

Tuy nhiên, Ngài không chỉ giúp họ về những gì trong quá khứ mà Ngài còn giúp đỡ họ về những điều trong tương lai. Ngài dạy dỗ họ mọi điều mà họ cần phải học. Điều đó cũng đúng đối với chúng ta ngày hôm nay. Ngài là thầy giáo hiện tại của chúng ta trên trái đất này. Chúa Giê-xu là bậc thầy vĩ đại trong khi Ngài còn ở trên đất, nhưng bây giờ Ngài đã giao lại nhiệm vụ này cho Đức Thánh Linh, thân vị đại diện của Ngài. Bất cứ điều gì chúng ta cần biết về Lời của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh ở đây để hướng dẫn chúng ta.

Điều này đặt các môn đồ lên cùng một cấp độ với các tiên tri thời Cựu Ước. Liên quan đến các tiên tri, Phi-e-rơ đã viết trong II Phi-e-rơ 1:21:

vì không có lời tiên tri nào đến bởi ý người, nhưng người ta được Đức Thánh Linh cảm thúc nói ra từ Đức Chúa Trời.

Sự chính xác và thẩm quyền của những lời tiên tri trong Cựu Ước chính là Đức Thánh Linh. Ngài chịu trách nhiệm về những gì họ nói khi Ngài tác động trên họ. Ngài đã truyền cảm hứng cho họ và Ngài thôi thúc họ. Nhưng điều này cũng đúng với các kỹ thuật của Tân Ước. Chúa Giê-xu đảm bảo

rằng Đức Thánh Linh sẽ nhắc nhở các môn đồ về tất cả những gì Ngài đã phán và đã dạy dỗ họ tất cả những gì họ cần phải biết. Đức Thánh Linh là tác giả thực sự của tất cả các câu Kinh Thánh, cả Tân Ước lẫn Cựu Ước. Phao-lô nói rất rõ về điều này trong II Ti-mô-thê 3:16:

“Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời hà hơi vào, có ích cho sự dạy dỗ, thuyết phục, sửa trị, luyện tập trong sự công nghĩa.”

Một bản dịch khác dùng từ “cảm thức”, nhưng “cảm thức” hoặc “Đức Chúa Trời hà hơi vào” đều ám chỉ công tác của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh là Đấng hà hơi cả Kinh Thánh qua ông dẫn con người về nhờ đó có Kinh thánh.

Sự cung ứng trọn vẹn của Đức Chúa Trời cho chúng ta khiến cho lòng tôi vui mừng. Đức Thánh Linh là tác giả của Kinh Thánh, và Ngài cũng là Đấng dạy dỗ chúng ta về Kinh Thánh. Như vậy, chính tác giả đã trở thành Đấng giải nghĩa cho Cuốn Sách. Ai có thể giải nghĩa cho bạn được một cuốn sách tốt hơn là người đã viết ra nó. Chính tôi đã viết hơn 20 cuốn sách. Đôi khi tôi nghe những người khác giải thích sách của tôi, và họ thường làm tốt, nhưng tôi luôn nghĩ rằng, “Ôi, Anh đã bỏ lỡ điều gì đó” hoặc “Anh không hoàn toàn nói đúng về nó.”

**...KHÔNG CHỈ
KINH THÁNH
LÀ LỜI ĐỨC
CHÚA TRỜI,
MÀ CHÍNH
CHÚA GIÊ-XU
CŨNG ĐƯỢC
GỌI LÀ LỜI
ĐỨC CHÚA
TRỜI.**

Trong tình huống này, Đức Thánh Linh, tác giả của Kinh Thánh, cũng là Đấng thông giải. Ngài không bỏ lỡ bất cứ điều gì; Ngài nói đúng tất cả về nó. Nếu chúng ta có thể lắng nghe Ngài và nhận lãnh từ Ngài, chúng ta sẽ biết Kinh Thánh thực sự nói gì.

Sự bày tỏ của Kinh Thánh là một kết quả trực tiếp vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Khi Đức Thánh Linh giáng xuống, đám đông vô tín nói rằng: “Họ say rượu rồi!” Nhưng Phi-e-rơ đứng dậy và nói:

Những người này chẳng phải say như anh em tưởng đâu, vì bây giờ mới là giờ thứ ba lúc chín giờ sáng ban ngày. Nhưng đây là điều Chúa đã phán qua nhà tiên tri Giô-ên:

(Công vụ 2:15-16 NIV)

Cho đến thời điểm đó, Phi-e-rơ không hiểu những lời tiên tri của Giô-ên. Thực ra, sự hiểu biết của ông có giới hạn kể cả sự dạy dỗ của Chúa Giê-xu. Nhưng vào thời điểm Đức Thánh Linh đến, Kinh Thánh trở nên dễ hiểu với ông theo một cách hoàn toàn tươi mới bởi vì tác giả có ở đó để giải nghĩa cho ông.

Điều đó cũng đúng trong trường hợp sứ đồ Phao-lô. Ông đã bách hại Hội Thánh và bác bỏ những lẽ thật về Chúa Giê-xu. Công-vụ 9:17 nói:

A-na-nia ra đi, bước vào nhà [nơi Phao-lô ở], rồi đặt tay trên Sau-lô [người sau này là Phao-lô] và nói: “Hỡi anh Sau-lô, Chúa là Đức Chúa Giê-xu, đã hiện

*ra với anh trên đường đi đến đây, sai
tôi đến để cho anh được sáng mắt lại và
được đầy dẫy Đức Thánh Linh.”*

(Công-vụ 9:17 NIV)

Ngay lập tức, Phao-lô bắt đầu rao giảng trong các nhà hội rằng Chúa Giê-xu là Con của Đức Chúa Trời, lẽ thật mà ông đã khước từ. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến, ông đã có một sự hiểu biết hoàn toàn khác. Nó giống như một sự chuyển đổi từ bóng tối sang ánh sáng. Nó không phải là một cái gì đó từ từ, từng bước một, mà hầu như là một sự biến đổi ngay tức khắc vì Đức Thánh Linh, Đấng dạy dỗ và tác giả của Kinh Thánh, đã ở trong Phao-lô.

Khi nói về Đức Thánh Linh như là Đấng thông giải và là Đấng mặc khải về Lời Đức Chúa Trời, chúng ta cần lưu ý rằng Kinh Thánh không chỉ là Lời của Đức Chúa Trời, nhưng chính Chúa Giê-xu cũng được gọi là Lời của Đức Chúa Trời. Trong Giăng 1:1, chúng ta đọc về Chúa Giê-xu:

*Ban đầu có Ngôi Lời. Ngôi Lời ở với
Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức
Chúa Trời.*

Ba lần trong câu này nói Ngài được gọi là “Ngôi Lời” Giăng 1:14 nói:

*Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, cư ngụ giữa
chúng ta, đầy ân điển và chân lý. Chúng
ta đã chiêm ngưỡng vinh quang Ngài, là
vinh quang của Con Một đến từ nơi Cha.*

Kinh Thánh, là Lời thành văn của Đức Chúa Trời, và Chúa Giê-xu là Ngôi Lời của Đức Chúa Trời. Tất nhiên, điều kỳ diệu là tất cả đều hoàn toàn hợp nhất.

Đức Thánh Linh không chỉ bày tỏ và thông giải Lời thành văn của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài cũng bày tỏ và thông giải Ngôi Lời của Đức Chúa Trời, Chúa Giê-xu. Đây là những điều Chúa Giê-xu nói về Đức Thánh Linh:

“Ta còn nhiều điều để nói với các con, nhưng bây giờ các con không thể hiểu nổi. Khi Thần Chân lý đến, Ngài sẽ dẫn các con vào mọi chân lý; vì Ngài không tự mình nói, nhưng sẽ nói những gì mình nghe, và công bố cho các con những gì sẽ đến. Ngài sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con. Tất cả những gì Cha có là của Ta, vậy nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con.”

(Giăng 16:12-15 NIV)

Câu 12 nói cho chúng ta biết rằng Chúa Giê-xu không cố gắng để nói tất cả vì Ngài tin cậy Đức Thánh Linh, và Ngài biết rằng Đức Thánh Linh đang đến. Rồi Ngài giải thích những điều Đức Thánh Linh sẽ làm khi Ngài đến.

Đức Thánh Linh lấy những điều thuộc về Chúa Giê-xu và làm cho những điều đó trở nên rõ ràng với chúng ta. Ngài tôn vinh Chúa Giê-xu cho chúng ta.

Ngài bày tỏ Chúa Giê-xu trong vinh quang của Ngài, trong sự đầy trọn của Ngài. Mọi khía cạnh của bản chất, tính cách, và chức vụ của Chúa Giê-xu được Đức Thánh Linh bày tỏ cho chúng ta.

Thật thú vị khi biết được rằng một khi Đức Thánh Linh giáng xuống trên các sứ đồ và các môn đồ vào ngày Lễ Ngũ Tuần tại Giê-ru-sa-lem, họ không bao giờ có bất kỳ nghi ngờ gì về Chúa Giê-xu nữa. Họ biết rằng Ngài về trong vinh quang và ngồi bên hữu Đức Chúa Cha. Đức Thánh Linh đã làm vinh hiển Chúa Giê-xu trước mặt các môn đồ. Ngài đã đem những điều của Đấng Christ - trong Kinh Thánh, trong trí nhớ của họ, và trong mối liên hệ của họ với Chúa Giê-xu - và Ngài đã bày tỏ cho các môn đồ.

Đức Thánh Linh mặc khải và tôn vinh Chúa Giê-xu. Ngài cũng quản lý toàn bộ sự giàu có của Đức Cha và Đức Con bởi vì tất cả những gì Cha có, là của Con và tất cả những gì Con có, Đức Thánh Linh quản lý. Nói cách khác, toàn bộ sự giàu có của Đức Chúa Trời ba ngôi được Đức Thánh Linh quản lý. Không có gì ngạc nhiên khi nói chúng ta không cần phải là những kẻ mồ côi vì Thánh Linh là Đấng quản lý của chúng ta và tất cả sự giàu có của Đức Chúa Trời đều giao cho Ngài.

6

ĐƯỢC NÂNG LÊN CẤP ĐỘ SIÊU NHIÊN

ĐỨC THÁNH LINH LÀ CỦA ĐẶT CỌC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG CHÚNG TA, NGAY BÂY GIỜ CHO THỜI ĐẠI HẬU ĐẾN. KẾT QUẢ TIẾP THEO CỦA SỰ ĐẾN CỦA ĐỨC THÁNH LINH là chúng ta được nâng lên một mức siêu nhiên. Hai câu Kinh Thánh rất hay trong Hê-bơ-rơ mô tả các Cơ-độc nhân theo tiêu chuẩn của Tân Ước:

Vì những người đã được soi sáng một lần, đã từng ném sự ban tặng từ trời, đã dự phần về Đức Thánh Linh, đã ném sự tốt đẹp của lời Đức Chúa Trời, và quyền năng của thời đại sẽ đến;

(Hê-bơ-rơ 6:4-5 NIV)

Ở đây, có 5 điều được liệt kê cho những tín hữu Tân Ước:

Thứ nhất, họ được “soi sáng”.

Thứ hai, họ được “ném sự ban tặng từ trời” - mà tôi tin là sự ban tặng của sự sống đời đời trong Chúa Giê-xu.

Thứ ba, họ được “*dự phần về Đức Thánh Linh*”, hoặc được chia sẻ cùng Đức Thánh Linh.

Thứ tư, họ được “*nếm sự tốt đẹp của Lời Đức Chúa Trời*” - nghĩa là, Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên sống động và thực tế với họ.

Thứ năm, họ được “*nếm quyền năng của thời đại sẽ đến.*”

Tất cả các Cơ-độc nhân tin rằng trong thời đại hầu đến chúng ta sẽ có nhiệm vụ hoàn toàn khác. Chúng ta sẽ được thoát ly khỏi nhiều hạn chế của thân thể vật lý, bởi vì chúng ta sẽ có một thân thể khác và một lối sống hoàn toàn khác biệt. Nhưng nhiều Cơ-độc nhân không nhận ra rằng qua Đức Thánh Linh, chúng ta có thể nếm trải một chút về lối sống này ngay bây giờ trong cuộc sống này. Chúng ta có thể “*nếm quyền năng của thời đại sẽ đến*”. Chúng ta chỉ có thể nếm trải chúng, chứ không thể chiếm hữu được một cách trọn vẹn; Nhưng chúng ta có thể biết được một chút về những gì sẽ xảy ra trong thời đại hầu đến trong cuộc sống này.

Phao-lô đã sử dụng một cụm từ rất thú vị trong môi liên hệ này. Trong Ê-phê-sô 1:13-14, ông viết cho các tín hữu:

Trong Ngài, anh em là người đã nghe lời chân lý, là Tin Lành của sự cứu rỗi anh em, đã tin Ngài, cũng được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh như lời hứa, Đáng ấy là bảo chứng của cơ nghiệp

chúng ta cho đến khi những người thuộc về Ngài nhận được sự cứu chuộc, để ca ngợi vinh quang của Ngài.

Từ “*deposit – của đặt cọc*” là một từ hấp dẫn. Đức Thánh Linh là của đặt cọc (*deposit*) của Đức Chúa Trời trong chúng ta, ngay bây giờ, lẫn trong thời đại hầu đến. Tôi đã nghiên cứu về từ được sử dụng ở đây. Trong tiếng Hy Lạp, nó là *arrabon*, mà thực sự là một từ tiếng Hê-bơ-rơ.

Nhiều năm trước đây, có lẽ khoảng năm 1946, khi tôi sống ở Giê-ru-sa-lem, tôi đã có một kinh nghiệm rất thú vị minh họa cho tôi ý nghĩa của từ “*arrabon*” hay từ “*deposit – của đặt cọc*”. Vợ chồng chúng tôi đến thành phố cổ để mua một số vải làm tấm rèm cho ngôi nhà mới của chúng tôi. Chúng tôi thấy loại vải mà chúng tôi muốn và hỏi giá của nó (họ nói cho chúng tôi giá là 1\$ 1mét), và chúng tôi báo cho người bán biết là chúng tôi cần 50 mét. Tôi đã nói với người bán đó là tấm vải mà chúng tôi cần mua. Người bán hàng nói với tôi giá 50\$, tôi nói lại: Bây giờ tôi không có đủ 50\$, tôi đặt cọc trước 10\$. Ông hãy cắt riêng tấm vải cho tôi và không được bán cho ai. Tôi sẽ trở lại lấy tấm vải và trả phần tiền còn lại. Vâng, đó là từ *Arrabon*.

Đức Thánh Linh là của đặt cọc của Đức Chúa Trời trong chúng ta. Ngài đã trả khoản tiền đặt cọc về sự sống trong đời hầu đến cho chúng ta ngay bây giờ bằng cách ban Đức Thánh Linh cho chúng ta. Khi chúng ta nhận được khoản tiền đặt cọc đó, chúng ta cũng giống như tấm rèm. Chúng ta được dành riêng, không được bán cho bất cứ ai khác. Đó

là sự đảm bảo rằng Ngài sẽ trở lại để trả phần còn lại, để hoàn tất việc mua chuộc chúng ta. Đó là lý do tại sao Phao-lô nói về một của đặt cọc “*cho đến khi những người thuộc về Ngài nhận được sự cứu chuộc*”. Chúng ta đã thuộc về Ngài nhưng chúng ta chỉ nhận sự ứng trước - khoản thanh toán đầy đủ vẫn chưa đến.

Đức Thánh Linh là sự ứng trước của sự sống của chúng ta trong Đức Chúa Trời trong thời đại hầu đến. Sự sống siêu nhiên này mở rộng đến mọi lĩnh vực trong kinh nghiệm của chúng ta.

Tôi muốn trích dẫn một đoạn trong cuốn sách của tôi “*The Spirit-filled Believer's Handbook*” đã nhấn mạnh điều này. Tôi đã viết như sau:

Nếu chúng ta nghiên cứu Tân Ước với một tâm trí cởi mở, chúng ta buộc phải thừa nhận rằng toàn bộ cuộc sống và sự trải nghiệm của những Cơ-độc nhân đầu tiên đã được thấy trong nhiều phương diện bằng sự siêu nhiên. Những trải nghiệm siêu nhiên không phải là điều ngẫu nhiên, tình cờ hay được thêm vào; Chúng là một phần không thể thiếu của cả cuộc đời Cơ-độc của họ. Sự cầu nguyện của họ là siêu nhiên; Sự giảng dạy của họ là siêu nhiên; Họ có những sự chỉ dẫn siêu nhiên, có quyền năng siêu nhiên, có sự trao đổi siêu nhiên, có sự bảo vệ siêu nhiên.

**ĐỨC THÁNH
LINH LÀ CỦA
ĐẶT CỌC CỦA
ĐỜI SỐNG
CHÚNG TA
TRONG ĐỨC
CHÚA TRỜI
TRONG THỜI
ĐẠI HẦU ĐẾN.**

Loại bỏ những điều siêu nhiên khỏi sách Công-vụ thì bạn chỉ còn một điều gì đó vô nghĩa và không có sự gắn kết nữa. Từ sự giáng lâm của Đức Thánh Linh trong Công-vụ đoạn 2 trở đi, không thể tìm thấy một đoạn nào ghi chép về những điều siêu nhiên mà không đóng vai trò quan trọng.

Sự mô tả về chức vụ của Phao-lô ở Ê-phê-sô, trong Công-vụ 19:11, chúng ta tìm thấy một sự bày tỏ hấp dẫn nhất và đáng phải suy nghĩ đến:

Đức Chúa Trời dùng tay Phao-lô làm các phép lạ khác thường.

(Công vụ 19:11 NAS)

Hãy xem xét ý nghĩa của cụm từ “*phép lạ khác thường*”. Từ đó trong tiếng Hy Lạp đôi khi được dịch là: “những phép lạ không được xảy ra cách phổ biến.” Phép lạ là một sự kiện xảy ra hàng ngày trong Hội Thánh đầu tiên. Thông thường chúng sẽ không gây nên những điều bất ngờ đặc biệt nào. Tuy nhiên, những phép lạ được xảy ra ở đây tại Ê-phê-sô qua chức vụ của Phao-lô là những phép lạ xứng đáng để ghi nhớ đặc biệt.

Có bao nhiêu Hội Thánh ngày hôm nay chúng ta tìm thấy cơ hội để sử dụng cụm từ - “những phép lạ không được xảy ra một cách phổ biến.”? Có bao nhiêu Hội Thánh ngày hôm nay có các phép lạ xảy ra - hay các phép lạ xảy ra thường xuyên?

Một trong những lĩnh vực mà những điều siêu nhiên được biểu lộ một cách đặc biệt trong đời sống của những Cơ-độc nhân đầu tiên là trong sự hướng

dẫn siêu nhiên mà họ nhận được từ Đức Thánh Linh. Trong sách Công-vụ 16, chúng ta đọc về Phao-lô và những người bạn đồng hành với ông trong cuộc hành trình truyền giáo thứ nhì. Họ sống ở chỗ mà chúng ta gọi là Tiểu Á ngày nay, và Kinh Thánh nói về họ rằng:

Họ đi qua khắp miền Phi-ri-gi và Ga-la-ti, vì Đức Thánh Linh ngăn trở họ truyền đạo tại A-si-a. Khi đến gần Mi-si-a, họ cố gắng vào xứ Bi-thi-ni, nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Giê-xu không cho phép.

(Công vụ 16:6-7 NIV)

Vì vậy, họ cố đi về phía tây, và Đức Thánh Linh đã không để cho họ đi. Rồi họ cố đi về phía đông bắc, và Đức Thánh Linh nói: “Không”. Công-vụ 16:8-10 vẫn tiếp tục:

nên họ đi ngang qua My-si-a và xuống Trô-ách [đó là phía tây bắc]. Ban đêm, Phao-lô thấy một khái tượng: Có một người Ma-xê-đô-ni-a đứng trước mặt mình, nài xin rằng: “Xin ông qua Ma-xê-đô-ni-a cứu giúp chúng tôi!” Khi Phao-lô thấy khái tượng đó, lập tức chúng tôi tìm cách qua Ma-xê-đô-ni-a, vì kết luận rằng Đức Chúa Trời kêu gọi chúng tôi rao truyền Tin Lành ở đó [ở Ma-xê-đô-ni-a].

Đó là một việc rất quan trọng và nó là một ví

dụ cho chúng ta biết về sự can thiệp siêu nhiên và sự kiểm soát của Đức Thánh Linh. Rõ ràng là về phương diện tự nhiên khi họ ở tại một vị trí địa lý như thế họ sẽ đi về phía Tây sang Châu Á hoặc phía Đông Bắc sang Bi-thi-ni. Nhưng thật không tự nhiên chút nào nếu vượt qua hai khu vực đó, đi qua phía

CÁC PHÉP LẠ Tây Bắc, và sau đó băng qua lục địa Châu Âu.

LÀ CHUYỆN

Tuy nhiên, nếu chúng ta

THƯỜNG

nhìn lại quá trình phát triển của Hội Thánh, chúng ta thấy rằng

NGÀY XẢY RA

lục địa Châu Âu đóng vai trò quan trọng - trước hết là bảo tồn

TRONG HỘI

Phúc Âm; Thứ hai lục địa này trở thành lục địa chính yếu trong

THÁNH ĐÀU

nhiều năm để đem Lời Chúa đến cho các quốc gia khác. Đức Chúa

TIÊN.

Trời có một mục đích tối hậu trong nhiều thế kỷ trước. Phao-lô

và những người bạn đồng hành của ông không thể khám phá ra điều này bằng những lý luận tự nhiên, nhưng qua sự hướng dẫn siêu nhiên của Đức Thánh Linh, họ bước đi đúng vào mục đích trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Đó chỉ là một trong những ví dụ về những sự can thiệp siêu nhiên của Đức Thánh Linh trong đời sống của những Cơ-đốc nhân đầu tiên.

7

GIÚP ĐỠ TRONG SỰ CẦU NGUYỆN

CÁCH THỨ BA CỰC KỶ QUAN TRỌNG là Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta trong sự cầu nguyện của chúng ta. Trong Rô-ma 8:14 Phao-lô mô tả nhu cầu cần được Đức Thánh Linh hướng dẫn trong đời sống của các Cơ-độc nhân:

Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt đều là con của Đức Chúa Trời.

Để trở thành một Cơ-độc nhân, bạn phải được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Nhưng để sống giống như một Cơ-độc nhân và đạt đến bậc thành nhân sau khi bạn được tái sinh, bạn phải được sự dẫn dắt liên tục bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Dạng động từ mà Phao-lô sử dụng ở đây là hiện tại tiếp diễn. “Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt [liên tục] đều là con của Đức Chúa Trời.” Họ không còn là những trẻ thơ, mà là những đứa con trưởng thành.

Hơn nữa trong sách Rô-ma, Phao-lô áp dụng nguyên tắc này: Đức Thánh Linh hướng dẫn một

**ĐỨC THÁNH
LINH BƯỚC
VÀO VÀ CẦU
NGUYỆN QUA
CHÚNG TA.**

cách cụ thể cho đời sống cầu nguyện của chúng ta. Ông nhấn mạnh về sự cần thiết của việc phải được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh để cầu nguyện cho đúng.

Cũng vậy, Thánh Linh giúp đỡ sự yếu đuối của chúng ta, vì chúng ta không biết phải cầu nguyện điều gì cho đúng, nhưng chính Thánh Linh [nhân cách của Đức Thánh Linh được nhấn mạnh] dùng những sự thở than không thể diễn tả bằng lời mà cầu thay cho chúng ta. Đáng dò xét lòng người, biết rõ ý tưởng của Thánh Linh, vì Thánh Linh theo ý muốn Đức Chúa Trời mà cầu thay cho các thánh đồ.

(Rô-ma 8:26-27 NAS)

Phao-lô nói về việc tất cả chúng ta đều có sự yếu đuối. Đó không phải là sự yếu đuối về thể xác, mà là sự yếu đuối về tâm trí và hiểu biết. Chúng ta không biết phải cầu nguyện về điều gì và chúng ta cũng không biết cách để cầu nguyện.

Tôi thường thách thức hội chúng bằng cách yêu cầu mọi người giơ tay lên nếu họ luôn biết cầu nguyện cho điều gì và cách để cầu nguyện cho điều đó. Chưa bao giờ có ai dám đưa tay lên vì lời thách thức đó. Tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đều đủ thành thật để thừa nhận rằng khi chúng ta muốn cầu nguyện, chúng ta thường không biết phải cầu nguyện cho điều gì. Đôi khi, ngay cả khi chúng ta nghĩ rằng chúng ta biết điều chúng ta cần cầu nguyện, nhưng

chúng ta lại không biết cách để cầu nguyện như thế nào. Phao-lô gọi đó là “*sự yếu đuối của chúng ta.*” Nhưng ông nói với chúng ta rằng Đức Chúa Trời đã đem Đức Thánh Linh đến để giúp cho sự yếu đuối của chúng ta, để giúp chúng ta biết cầu nguyện điều gì và biết cách để cầu nguyện cho điều đó. Theo một nghĩa nào đó, Phao-lô diễn đạt ý đó rằng Đức Thánh Linh bước vào và cầu nguyện qua chúng ta.

Chìa khóa để cầu nguyện hiệu quả là học cách liên hệ với Đức Thánh Linh và ở trong sự thuận phục Ngài. Rồi chúng ta để Ngài hướng dẫn, chỉ đạo, truyền cảm hứng, và nhiều lần cầu nguyện qua chúng ta.

Tân Ước chỉ ra nhiều cách mà Đức Thánh Linh có thể giúp đỡ chúng ta, tôi sẽ nêu ra một vài trong số đó.

Cách thứ nhất được nhắc tới trong những câu trong Rô-ma 8:26-27. Phao-lô nói: “*...chính Thánh Linh dùng những sự thở than không thể diễn tả bằng lời mà cầu thay cho chúng ta.*” Tôi gọi đó là **sự cầu thay**, đó là một trong những vị trí đặc biệt của đời sống Cơ-độc nhân. Sau đó, ông nói về “*những sự thở than không thể diễn tả bằng lời*” Tư duy giới hạn đã hạn chế chúng ta không biết cần phải cầu nguyện những lời nào. Vì vậy, một trong những cách Đức Thánh Linh đến để giúp đỡ chúng ta là cầu nguyện qua chúng ta với những sự thở than không thể diễn tả bằng lời.

PHAO-LÔ

NHẬN RA

RẰNG KHÔNG

CHỈ GIẢNG

DẠY MÀ CÒN

PHẢI CẦU

NGUYỆN CẦU

THAY.

Đây là một kinh nghiệm thuộc linh, một sự đau đẽ thuộc linh dẫn đến sự sinh nở thuộc linh. Ê-sai 66: 8 đề cập đến điều này:

Thế mà Si-ôn vừa nằm nơi (đau đẽ) đã sinh ra con cái.

Không có sự sinh nở thuộc linh thực sự trong Hội Thánh xảy ra mà không có sự đau đẽ thuộc linh trong lời cầu nguyện. Đó là khi Si-ôn vừa chuyển bụng thì mới sinh ra con cái.

Phao-lô khẳng định điều này trong Ga-la-ti 4:19

Các con của ta ơi, vì các con mà ta lại phải chịu đau đớn của sự sinh đẻ cho đến khi Đấng Cơ Đốc thành hình trong các con!

Phao-lô giảng cho những người này và họ đã được cải đạo. Nhưng đối với họ, để trở thành những gì họ cần trở thành, Phao-lô nhận ra rằng không chỉ giảng dạy, mà cần có sự cầu thay. Ông mô tả sự cầu thay đó là “*chịu đau đớn của sự sinh đẻ*” hoặc “*dùng những sự thở than không thể diễn tả bằng lời*”

Cách thứ hai Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta trong sự cầu nguyện là qua việc **Ngài soi sáng** tâm trí của chúng ta. Ngài không thực sự cầu nguyện qua chúng ta theo cách này, nhưng Ngài chỉ cho chúng ta qua tâm trí của chúng ta để biết những gì chúng ta cần phải cầu nguyện và chúng ta cần cầu nguyện cho điều đó như thế nào. Có hai phân đoạn từ những thư tín nói về công tác của Đức Thánh Linh trong tâm trí của chúng ta. Trong Rô-ma 12:2, chúng ta đọc:

*Đừng khuôn rập theo đòi
này, nhưng phải được biến
hóa bởi sự đổi mới của tâm
trí mình, để phân biệt đâu
là ý muốn tốt đẹp, vừa lòng
và trọn vẹn của Đức Chúa
Trời.*

Chỉ có một tâm trí đổi mới,
mới có thể tìm biết được ý muốn
của Đức Chúa Trời, ngay cả trong
vấn đề cầu nguyện. Ê-phê-sô 4:23
nói:

*nhờ Thánh Linh đổi mới
tâm trí anh em.*

Việc đổi mới tâm trí của chúng ta được thực
hiện bởi Đức Thánh Linh. Khi Chúa Thánh Linh
bước vào và làm mới lại tâm trí của chúng ta, thì
chúng ta bắt đầu hiểu được ý muốn của Đức Chúa
Trời, và chúng ta bắt đầu biết cách cầu nguyện theo
ý muốn của Đức Chúa Trời. Trong cách thứ hai này,
Đức Thánh Linh giúp chúng ta bằng cách đổi mới
tâm trí của chúng ta, soi sáng tâm trí của chúng ta, và
chỉ cho chúng ta biết cách để cầu nguyện.

Cách thứ ba Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta
bằng cách **Ngài đặt những lời phải lẽ trong miệng
của chúng ta**, thường là bất ngờ. Bất cứ khi nào tôi
đề cập đến điều này, tôi luôn nghĩ đến một việc đã
xảy ra với người vợ đầu tiên của tôi. Chúng tôi
sống ở Đan Mạch, là quê hương của bà ấy. Vào cuối
tháng 10, chúng tôi đã rời khỏi đó vào ngày hôm sau
để cả tháng 11 chúng tôi sẽ ở Anh Quốc. Tôi là người

**NGÀI BÀY
TỎ CHO TÂM
TRÍ CHÚNG
TA BIẾT PHẢI
CẦU NGUYỆN
ĐIỀU GÌ VÀ
CẦU NGUYỆN
NHƯ THẾ NÀO**

KHI CHÚNG TA CẦU NGUYỆN TIẾNG LẠ, CHÚNG TA KHÔNG NÓI CHUYỆN VỚI Anh, vì vậy tôi biết rằng tháng 11 ở Anh là một tháng lạnh lẽo, âm ảm, sương mù dày đặc. Khi chúng tôi cầu nguyện vào ngày trước khi chúng tôi đến nước Anh, tôi nghe Lydia nói rằng: “Xin hãy cho chúng con thời tiết tốt trong suốt khoảng thời gian chúng con ở Anh!”. Tôi gần như ngã ra khỏi giường, nơi chúng tôi đang ngồi và cầu nguyện.

CON NGƯỜI NHƯNG NÓI CHUYỆN VỚI ĐỨC CHÚA Sau đó, khi tôi hỏi cô ấy rằng em có biết rằng mình đang cầu nguyện điều gì không? Lydia trả lời: “Không, em không nhớ nữa!” Đó là bằng chứng chắc chắn với tôi rằng đó chính là Đức Thánh Linh.

TRỜI. Tôi nói: “Ồ. Em đã cầu xin Đức Chúa Trời ban cho chúng ta thời tiết tốt trong suốt khoảng thời gian chúng ta ở Anh Quốc, và em cũng biết thời tiết của nước Anh như thế nào trong tháng 11.” Cô ấy chỉ nhún vai mình. Sau đó chúng tôi đã trải qua cả tháng

11 ở Anh mà không hề có một ngày nào lạnh lẽo, ẩm ướt hay khô sở nào khi ở đây cả. Thời tiết tốt giống như mùa xuân vậy.

Khi chúng tôi rời khỏi đó vào cuối tháng 11, tôi đã nói với những người tiễn đưa chúng tôi tại sân bay rằng: “Hãy coi chừng, bởi vì khi chúng tôi đi thì thời tiết sẽ thay đổi!” Chắc chắn như thế, điều đó đã

xảy ra! Đó là lời cầu nguyện mà Đức Thánh Linh đặt vào miệng của Lydia. Đó là những gì Chúa muốn cô ấy cầu nguyện vào thời điểm đó.

Cách thứ tư Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta trong sự cầu nguyện là điều đã được đề cập nhiều lần trong Tân Ước. **Ngài ban cho chúng ta một ngôn ngữ mới, một ngôn ngữ chưa được biết đến**, một ngôn ngữ mà tâm trí tự nhiên không biết được. Một số người ngày hôm nay nói về điều này như là một ngôn ngữ cầu nguyện. Phao-lô nói trong I Cô-rinh-tô 14:2

Vì người nói tiếng lạ không nói với loài người, nhưng với Đức Chúa Trời nên không ai hiểu được, bởi người ấy nói những điều mầu nhiệm trong Thánh Linh.

Và trong câu 4 của cùng chương đó, Phao-lô nói:

Người nói tiếng lạ tự xây dựng chính mình...

(I Cô-rinh-tô 14:4 NIV)

Loại cầu nguyện này gồm có 3 chức năng cơ bản:

Trước tiên, khi chúng ta cầu nguyện bằng ngôn ngữ mà chúng ta không biết, chúng ta không nói chuyện với người ta, nhưng với Đức Chúa Trời. Đối với tôi, đó là một đặc quyền lớn.

Thứ hai, chúng ta đang nói những điều mà tâm trí chúng ta không hiểu. Chúng ta đang nói những điều huyền nhiệm hay chia sẻ những điều bí mật của Đức Chúa Trời.

Thứ ba, khi chúng ta làm điều này, chúng ta đang tự gây dựng chính mình, hoặc tự xây dựng chính mình.

Hơn nữa trong I Cô-rinh-tô 14:14, Phao-lô nói:

Vì nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, thì tâm linh tôi cầu nguyện, nhưng trí tuệ tôi không nhận được kết quả gì.

Đây là tình huống mà Đức Thánh Linh không soi sáng tâm trí, nhưng Ngài chỉ đơn giản là ban cho chúng ta một ngôn ngữ mới và cầu thay qua chúng ta trong ngôn ngữ đó. Chúng ta không dùng loại cầu nguyện này để loại trừ loại cầu nguyện khác. Phao lô nói rất rõ ràng rằng: *Tôi sẽ cầu nguyện bằng tâm linh, nhưng cũng cầu nguyện bằng trí tuệ; tôi sẽ hát bằng tâm linh, nhưng cũng hát bằng tâm trí.*” (câu 15). Có thể có sự kết hợp của cả hai loại cầu nguyện.

Khi chúng ta để cho Đức Thánh Linh ngự vào lòng và đầu phục Ngài, và để Ngài hành động trong chúng ta theo Kinh Thánh, thì sẽ có sự giàu có vô hạn và sự phong phú đa dạng trong đời sống cầu nguyện của chúng ta. Đây là điều Đức Chúa Trời mong muốn cho mỗi người trong chúng ta.

của Đức Chúa Trời; Chúng đến để giết chúng ta về thể chất và hủy diệt chúng ta đời đời. Mỗi người trong chúng ta cần phải nhận biết rằng nếu chúng ta cho phép ma quỷ có bất cứ chỗ nào trong đời sống của chúng ta, thì nó sẽ đến để - cướp, giết, và hủy diệt chúng ta vì chúng ta đã cho phép chúng làm như vậy.

Mặt khác, Chúa Giê-xu đã đến để làm những điều ngược lại: Ngài đến để chúng ta có sự sống và sự sống đầy trọn. Điều quan trọng là chúng ta phải nhận biết rằng sự sống mà Chúa Giê-xu đã đến để ban cho chúng ta được cung ứng bởi Đức Thánh Linh. Chúng ta chỉ có sự sống của Ngài theo tỷ lệ mà chúng ta cho phép Đức Thánh Linh làm công tác của Ngài trong chúng ta. Nếu chúng ta chống cự hoặc khước từ công tác của Đức Thánh Linh, thì chúng ta không thể kinh nghiệm được sự đầy trọn của sự sống thiên thượng mà Chúa Giê-xu đã mang đến cho chúng ta. Chúng ta cần phải hiểu rằng chính Đức Thánh Linh đã khiến xác chết của Chúa Giê-xu sống lại. Phao-lô nói điều này trong Rô-ma 1:4 về Chúa Giê-xu:

*Chúa Giê-xu] về thân linh thánh khiết
Có thể Phao-lô đề cập đến Đức Thánh
Linh thì bởi sự sống lại của Ngài từ cõi
chết, được tuyên xưng là Con Đức Chúa
Trời quyền năng, là Đức Chúa Giê-xu
Cơ Đốc, Chúa chúng ta.*

“*Thân Linh Thánh Khiết*” là một bản dịch từ tiếng Hy Lạp của cụm từ trong tiếng Hê-bơ-rơ là Đức Thánh Linh. Mặc dù Phao-lô viết bằng

tiếng Hy Lạp, nhưng ông cũng suy nghĩ trong tiếng Hê-bơ-rơ. Vì vậy, khi Phao-lô nói, “*về thân linh thánh khiết*”, cũng giống như nói: “nhờ Đức Thánh Linh, Chúa Giê-xu đã được bày tỏ hoặc được công bố là Con của Đức Chúa Trời, qua quyền năng đã khiến Ngài sống lại từ kẻ chết [nghĩa là quyền năng của Đức Thánh Linh].”

Trong những phần trước, tôi đã chỉ ra rằng, theo một nghĩa nào đó, đây là sự kiện đáng chú ý nhất của quá trình cứu chuộc của Đức Chúa Trời trong thời đại này: rằng chính Đức Chúa Trời, trong Thân Vị của Đức Thánh Linh, Đấng ngự bên trong thân thể vật lý của chúng ta và làm cho thân thể chúng ta là đền thờ của Ngài hay là nơi cư ngụ của Ngài. Ô Rô-ma 8:10-11, Phao-lô nói như sau:

Vậy nếu Đấng Cơ Đốc ở trong anh em, thì dù thân thể anh em chết vì tội lỗi, tâm linh anh em vẫn sống nhờ sự công chính. Nếu Thánh Linh của Đấng đã khiến Đức Chúa Giê-xu sống lại từ cõi chết ở trong anh em, thì Đấng đã khiến Đấng Cơ Đốc sống lại từ cõi chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài đang ở trong anh em mà ban sự sống cho thân thể hay chết của anh em.

Ngụ ý của câu 10 là khi Đấng Christ đến, khi chúng ta được cải đạo và tái sinh, đời sống cũ kết thúc, và đời sống mới bắt đầu. Đời sống cũ, xác thịt tội lỗi đã chấm dứt, và tâm linh của chúng ta được sống lại với sự sống của Đức Chúa Trời. Sau đó, Phao-lô tiếp tục nói trong câu 11 về thân thể vật lý

của chúng ta. Rõ ràng là cùng một thân vị, cùng một quyền năng, đã khiến thân thể Chúa Giê-xu sống lại, hiện đang cư ngụ bên trong thân thể của mỗi tín hữu và chuyển tải cho mỗi thân thể chúng ta cùng một loại sự sống mà Ngài đã chuyển tải cho thân xác của Chúa Giê-xu và cùng một quyền năng đó ban cho Ngài một thân thể đời đời.

Quá trình chuyển tải sự sống Thiên Thượng vào trong thân thể chúng ta sẽ không được trọn vẹn cho đến khi sự sống lại cuối cùng của những người chết. Điều quan trọng mà chúng ta cần phải hiểu là hiện nay chúng ta chưa có thân thể phục sinh, nhưng những gì chúng ta có là sự sống phục sinh trong thân xác của chúng ta. Pha-ô-lô nói tiếp, trong nhiều đoạn kinh thánh khác, sự sống phục sinh trong thân xác của chúng ta có thể đảm đương tất cả các nhu cầu cho thân thể vật lý của chúng ta cho đến khi Đức Chúa Trời phân rã tâm linh khỏi thân thể và gọi chúng ta về nhà.

Chúng ta phải hiểu cách mà thân thể chúng ta được tạo nên từ lúc ban đầu bởi vì tất cả đều liên quan với nhau. Sáng-thế ký 2:7 nói rằng:

Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí (hay Thánh Linh) vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh (hay 1 linh hồn sống).

**SỰ CHỮA
LÀNH THIÊN
THƯỢNG
VÀ SỨC
KHOẺ THIÊN
THƯỢNG
LUÔN HỢP LÝ
THEO ÁNH
SÁNG CỦA
KINH THÁNH.**

Điều gì đã tạo ra thân thể vật lý của con người? Chính việc Đức Chúa Trời hà sanh khí đã biến đổi một hình dạng đất sét thành một con người sống động với tất cả các phép màu và sự kỳ diệu của một thân thể con người sống động. Đức Thánh Linh là Đấng khởi nguyên làm cho thân thể vật lý con người trở nên sống động. Về mặt lôgic thì Ngài cũng là Đấng duy trì điều đó. Thật rất hợp lý, chỉ có Cơ-độc nhân mới có thể nhìn thấy điều đó. Sự chữa lành Thiên Thượng và sức khoẻ Thiên Thượng luôn hợp lý theo ánh sáng của Kinh Thánh.

Ví dụ: nếu đồng hồ của bạn chạy sai, bạn không thể đem đồng hồ của mình đến thợ đóng giày; Nhưng bạn sẽ đem đồng hồ của bạn đến với thợ sửa đồng hồ. Bây giờ, hãy áp dụng cùng một lập luận đó: nếu cơ thể của bạn có gì trục trặc, bạn sẽ đem thân thể của mình đến nơi đâu? Theo tôi, điều hợp lý cần làm là đưa nó đến Đấng tạo ra nó, và đó chính là Đức Thánh Linh.

Tại Hoa Kỳ, chúng tôi đã quen với khẩu hiệu “Body by Fisher” [nhìn vào logo này biết ngay hãng xe này là của anh em nhà Fisher-DG] trên khung gầm xe hoặc thân xe của nhiều loại xe phổ biến nhất của chúng tôi. Khi tôi nhìn vào một người Cơ-độc nhân, tôi nói: “Thân thể bởi Đức Thánh Linh.” Ngài là Đấng đã ban cho chúng ta thân thể, là Đấng duy trì thân thể, và Đấng ban sức mạnh cho thân thể. Lời chứng của Phao-lô thật ấn tượng. Trong II Cô-rinh-tô 11:23-25 ông nói:

Họ là những đày tớ của Đấng Cơ Đốc chẳng? - Tôi nói như một người điên

- tôi còn hơn họ nữa! Tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn, tù tội nhiều hơn, đòn vọt vô kể, nhiều lần suýt bỏ mạng. Năm lần bị người Do Thái đánh bằng roi, mỗi lần thiếu một roi đầy bốn chục, ba lần bị đòn, một lần bị ném đá, ba lần bị chìm tàu, một đêm một ngày trôi giạt trên biển.

(II Cô-rinh-tô II:23-25 NIV)

Hầu như không thể tưởng tượng được rằng một người có thể trải qua tất cả những điều đó mà vẫn năng động, khỏe mạnh và can đảm. Sức mạnh nào đã duy trì được Phao-lô trong khi trải qua tất cả những chuyện đó? Đó chính là quyền năng của Đức Thánh Linh. Đây là câu chuyện về sự ném đá của Phao-lô ở Lít-trơ:

Bấy giờ, có mấy người Do Thái từ An-ti-ốt và I-cô-ni đến, xúi giục dân chúng. Họ ném đá Phao-lô, tưởng ông đã chết, nên kéo ông ra ngoài thành. [Và phải mất rất nhiều đá mới khiến cho một người chết]. Nhưng khi các môn đồ đang tụ họp quanh Phao-lô, thì ông vùng dậy và đi vào thành. Hôm sau, Phao-lô đi cùng Ba-na-ba đến Đẹt-bơ.

(Công-vụ 14:19-20 NIV)

Thật là một người phi thường! Tôi đã nghe một số người cho rằng Phao-lô bị tàn tật và hầu như lúc nào cũng mang bệnh. Ý kiến của tôi về điều này là: Nếu Phao-lô là một người tàn tật thì Đức Chúa Trời

cũng ban cho chúng ta nhiều tàn tật hơn để giống như Phao-lô!

Chúng ta hãy dành một chút thời gian để xem những điều đặc biệt đáng chú ý về sự bền bỉ và sức chịu đựng thể xác của sứ đồ Phao-lô. Bây giờ chúng ta sẽ nhìn vào bí quyết của ông. Ông nói gì về điều này? Trong II Cô-rinh-tô 4:7-12, Phao-lô nói:

Nhưng chúng tôi đựng báu vật này trong những bình đất, [“Báu vật này” là sự cư ngụ bên trong của Thánh Linh Đức Chúa Trời] để bày tỏ rằng quyền năng tối thượng này đến từ Đức Chúa Trời, chứ không phải từ chúng tôi. Chúng tôi bị chèn ép mọi cách, nhưng không bị nghiền nát; bị bối rối, nhưng không tuyệt vọng; bị bắt bớ, nhưng không bị bỏ rơi; bị đánh gục, nhưng không bị tiêu diệt. Chúng tôi luôn mang sự chết của Đức Chúa Giê-xu trong thân thể mình, để sự sống của Đức Chúa Giê-xu cũng được biểu lộ trong thân thể chúng tôi. Vì trong khi sống, chúng tôi luôn có nguy cơ bị chết vì có Đức Chúa Giê-xu, để sự sống của Đức Chúa Giê-xu được biểu lộ trong thân thể hay chết của chúng tôi. Như vậy, sự chết hành động trong chúng tôi, còn sự sống thì hành động trong anh em.

Câu 7 và 8 nói với chúng ta rằng chúng ta không có nhiều loại người khác nhau trong chính mình, nhưng chúng ta có nhiều loại quyền năng khác trong chúng ta. Những điều đem đến đau khổ cho

những người khác không nhất thiết phải đem đến đau khổ cho chúng ta bởi vì chúng ta có một nguồn quyền năng ở trong chúng ta khiến cho chúng ta kiên cường.

Chúng ta thấy sự tương phản tuyệt vời trong câu 10. Chúng ta hãy kể chính mình đã chết với Chúa Giê-xu. Khi chúng ta làm vậy, thì sự sống của Chúa sẽ được biểu lộ trong thân thể vật lý của chúng ta. Rõ ràng rằng điều đó không phải ở thời đại hầu đến, nhưng ở thời kỳ này, sự sống siêu nhiên, sự sống bên trong, sự sống lại của Chúa Giê-xu trong Đức Thánh Linh sẽ được biểu lộ trong thân thể của chúng ta.

Những lời cuối cùng của câu 11 rất ý nghĩa: "...để sự sống của Đức Chúa Giê-xu được biểu lộ trong thân thể hay chết của chúng tôi". Đây không chỉ là một bí quyết mà còn là sự hiện diện bên trong mà không ai có thể thấy được, nó là sự hiện diện đem đến nhiều kết quả trong thân thể vật lý của chúng ta mà mọi người đều thấy rõ.

Câu 12 nói cho chúng ta biết rằng khi chúng ta nhận được bản án tử hình trong chính chúng ta và đi đến chỗ kết thúc sức mạnh và khả năng thể chất của chúng ta, thì một loại sự sống mới sẽ hành động qua chúng ta đến người khác.

Vậy nên, chúng tôi không nản lòng, dù con người bên ngoài bị suy mòn dần, nhưng con người bên trong ngày càng đổi mới hơn.

(II Cô-rinh-tô 4:16 NAS)

Con người bên ngoài suy tàn, nhưng có một sự sống trong con người bên trong là con người được đổi mới từng ngày. Sự sống bên trong, sự sống siêu nhiên, sự sống kỳ diệu của Đức Chúa Trời sẽ đảm đương cho những nhu cầu của con người bên ngoài của mỗi người chúng ta.

9

SỰ TUÔN ĐỒ TÌNH YÊU THIÊN THƯỢNG

ĐIỀU VĨ ĐẠI VÀ TUYỆT VỜI NHẤT TRONG TẤT CẢ các phước lành mà Đức Thánh Linh ban tặng cho chúng ta là sự tuôn đổ tình yêu Thiên Thượng của Đức Chúa Trời vào trong lòng chúng ta.

TÌNH YÊU *Rô-ma 5:1-5 nói: Vậy, khi*
CỦA ĐỨC *đã được xưng công chính*
CHÚA TRỜI *bởi đức tin, chúng ta được*
TUÔN ĐỒ *hòa thuận với Đức Chúa*
TRONG LÒNG *Trời qua Chúa chúng ta là*
CHÚNG TA *Đức Chúa Giê-xu Cơ Đốc.*
BỞI ĐỨC *Nhờ Ngài chúng ta được*
THÁNH LINH *bước vào trong ân điển*
này, là ân điển mà nhờ đó
chúng ta đang đứng vững
và vui mừng với hi vọng
được hưởng vinh quang
của Đức Chúa Trời. Không
những thế, chúng ta cũng
vui mừng trong gian khổ nữa, vì biết
rằng gian khổ sinh ra kiên nhẫn, kiên
nhẫn sinh ra nghị lực, nghị lực sinh ra
hi vọng, và hi vọng không làm chúng ta
hổ thẹn, vì tình thương của Đức Chúa

Trời tuôn đổ vào lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh là Đấng đã được ban cho chúng ta.

(Rô-ma 5:1-5 NIV)

Sự kiện đáng chú ý nhất xuất hiện trong câu 5:

“và hi vọng không làm chúng ta hổ thẹn, vì tình thương của Đức Chúa Trời tuôn đổ vào lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh là Đấng đã được ban cho chúng ta.”

Phao-lô nêu ra một vài giai đoạn trong tiến trình tăng trưởng thuộc linh trong 5 câu đó, mà tôi muốn nói ngắn gọn như sau:

Gia đoạn đầu tiên là chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời.

Thứ hai, chúng ta nhận được ân điển của Đức Chúa Trời qua đức tin.

Thứ ba, chúng ta được vui mừng với hy vọng được hưởng vinh quang của Đức Chúa Trời và chúng ta có hy vọng về tương lai.

Thứ tư, chúng ta cũng vui mừng trong gian khổ nữa (vì những kết quả mà gian khổ tạo ra trong chúng ta khi chúng ta đón nhận nó một cách đúng đắn).

Phao-lô liệt kê ba kết quả liên tiếp của sự gian khổ khi chúng ta đón nhận cách đúng đắn: Đầu tiên: sự kiên nhẫn; Thứ hai: nghị lực; Và thứ ba: hy vọng.

Sau đó, chúng ta đi đến sự kiện có ý nghĩa nhất đó là: tình yêu của Đức Chúa Trời được tuôn đổ vào

lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh. Ở đây, từ “*tình yêu*” trong Tân Ước tiếng Hy Lạp là *agape* – *tình yêu vô điều kiện*, thường đề cập tới tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Thường thì, tự thân con người không thể đạt được loại tình yêu này nếu không nhờ Đức Thánh Linh. Trong hầu hết các trường hợp, chúng ta không thể tạo ra tình yêu *agape* trong con người tự nhiên của chúng ta.

ĐÂY LÀ TÌNH Hơn nữa trong chương 5, Phao-lô định nghĩa bản chất của

YÊU AGAPE: tình yêu *agape*. Ông giảng giải về cách nó được bày tỏ ở trong Đức

QUÊN MÌNH Chúa Trời và ở trong Đấng Christ:

(TỰ HIẾN *⁶ Thật vậy, khi chúng ta*

DÂNG) VÀ *thiếu năng lực thì Chúa*

KHÔNG ĐÒI *Cứu Thế theo đúng kỳ hạn*

HỎI BẤT KỲ *đã chết cho kẻ vô đạo. ⁷ Vì*

ĐIỀU KIỆN *khó có ai chết cho một người*

NÀO TRƯỚC *công chính, họa may còn có*

ĐÓ. *người dám chết cho người*

tốt. Nhưng Đức Chúa

Trời đã tỏ tình yêu thương

[agape] Ngài đối với chúng

ta, khi chúng ta còn là tội

nhân thì Chúa Cứu Thế đã

chết thay cho chúng ta.

(Rô-ma 5:6-8 NIV)

Theo sứ đồ Phao-lô, Đấng Christ đã chết vì chúng ta, có ba từ miêu tả về chúng ta: “thiếu năng lực”, “kẻ vô đạo” và “tội nhân”. Đây là tình yêu *agape*: quên mình (tự hiến dâng) và không đòi hỏi

bất kỳ điều kiện nào trước đó. Tình yêu *agape* không phải là tình yêu đòi hỏi bạn phải làm những điều tốt, hoặc làm điều này hay điều kia. Nó được ban cho một cách miễn phí, ngay cả đối với người không đáng được để ý nhất, người bất lực nhất và người không xứng đáng nhất.

Bây giờ chúng ta sẽ theo dõi trong Tân Ước những giai đoạn khác nhau mà tình yêu *agape* được tạo ra trong chúng ta. Thứ nhất, nó là sản phẩm của sự tái sinh. Trong I Phi-e-rơ 1:22-23 chúng ta thấy:

22 Nhờ vâng phục chân lý, anh em đã thanh tẩy linh hồn mình để có được tình huynh đệ chân thành. Hãy hết lòng, tha thiết yêu thương nhau. 23 Anh em đã được tái sinh, không phải bởi hạt giống dễ hư hoại, nhưng bởi hạt giống không hề hư hoại, đó là lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Khả năng để yêu bằng tình yêu *agape* phải bắt nguồn từ sự tái sinh - sự tái sinh bởi hạt giống không hề hư hoại, đó là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và nó tạo ra trong chúng ta một loại sự sống mới. Tình yêu *agape* chính là bản chất của sự sống mới. I Giăng 4:7-8 nói:

7 Thưa anh em yêu dấu, chúng ta hãy yêu thương nhau, vì tình yêu thương đến từ Đức Chúa Trời. Ai yêu thương, thì sinh bởi Đức Chúa Trời và nhận biết Đức Chúa Trời. 8 Ai không yêu thương, thì không nhận biết Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là tình yêu thương.

Bạn có thể thấy rằng loại tình yêu này là dấu hiệu của sự tái sinh. Một người được sinh lại sẽ có nó; Còn người không được sinh lại thì không thể có nó.

Phao-lô mô tả giai đoạn tiếp theo của quá trình chuyển tải tình yêu Thiên Thượng đến cho chúng ta:

*⁵ và hi vọng không làm chúng ta hổ thẹn,
vì tình thương của Đức Chúa Trời tuôn
đổ vào lòng chúng ta bởi Đức Thánh
Linh là Đấng đã được ban cho chúng ta.*

(Rô-ma 5:5 NIV)

Sau khi tái sinh, một bản chất mới được tạo ra bởi sự tái sinh, Đức Thánh Linh sẽ tuôn đổ tình yêu trọn vẹn của Đức Chúa Trời vào lòng của chúng ta. Chúng ta được đắm chìm trong tình yêu thương.

Chúng ta được tiếp xúc với một nguồn cung ứng vô tận - tình yêu trọn vẹn của Đức Chúa Trời được tuôn đổ trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh. Tôi muốn nhấn mạnh rằng đó là một điều tuyệt diệu, vô tận và siêu nhiên - điều mà chỉ có Đức Thánh Linh mới có thể làm được.

So sánh với những gì Chúa Giê-xu nói trong Giăng 7:37-39:

³⁷ Ngày cuối cùng là ngày rất quan trọng của kỳ lễ, Đức Chúa Giê-xu đứng dậy, và công bố rằng: “Nếu người nào khát, hãy đến với Ta mà uống. ³⁸ Người nào tin Ta, thì những sông nước sự sống sẽ tuôn tràn từ lòng mình, đúng như

Kinh Thánh đã nói.”³⁹ Ngài nói điều này chỉ về Thánh Linh mà những người tin Ngài sẽ nhận được; bởi Thánh Linh chưa giáng xuống, vì Đức Chúa Giê-xu chưa được tôn vinh.

(Giăng 7:37-39 NIV)

Bạn có thể thấy sự tương phản. Thứ nhất, chúng ta có một người đang khát, người ấy đang thiếu nước. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến, người đang khát đó trở thành ông dẫn cho những dòng sông nước sống. Đó chính là tình yêu của Đức Chúa Trời được tuôn đổ trong lòng của chúng ta. Đó không phải là tình yêu của con người; cũng không phải là một phần của tình yêu của Đức Chúa Trời. Mà đó là tình yêu trọn vẹn của Đức Chúa Trời, và chúng ta chỉ đơn giản là đắm mình trong đó. Tình yêu trọn vẹn, vĩnh cửu, vô hạn của Đức Chúa Trời có một ông dẫn chảy qua đời sống của chúng ta bởi Đức Thánh Linh. Người đang khát trở thành ông dẫn cho những dòng sông nước sống.

**MỤC TIÊU
CỦA TẤT CẢ
CÁC CHỨC
VỤ CỦA CƠ-
ĐỐC NHÂN
LÀ TÌNH YÊU
THƯƠNG.**

Bây giờ chúng ta hãy xem phân đoạn Kinh Thánh nổi tiếng về tình yêu được viết bởi Phao-lô và được tìm thấy trong I Cô-rinh-tô. Vào cuối chương

12, ông nói: “...Bây giờ tôi sẽ chỉ cho anh em con đường còn tuyệt diệu hơn nữa”. “con đường còn tuyệt diệu hơn nữa” được nêu ra trong các câu của chương 13:

¹ Dù tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nhưng không có tình yêu thương [agape], thì tôi chỉ như công chiêng kêu lên hay là chập chỏa vang tiếng. ² Dù tôi được ơn nói tiên tri, và biết hết các sự mầu nhiệm cùng mọi tri thức; dù tôi có tất cả đức tin đến nỗi dời núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. ³ Dù tôi phân phát cả gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt, nhưng không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích gì cho tôi.

(I Cô-rinh-tô 13:1-3 NAS)

Điều quan trọng là phải thấy rằng tất cả những ân tứ và sự biểu lộ của Đức Thánh Linh được định đề trở thành những dòng sông hay công cụ của tình yêu Thiên Thượng. Nếu chúng ta không sử dụng những ân tứ đó và không làm cho chúng trở nên có sẵn có với tình yêu của Đức Chúa Trời, thì chúng ta đã làm hỏng các mục đích của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể có tất cả các ân tứ khác, nhưng chúng ta chỉ như tiếng chuông kêu ồn ào hay tiếng vang rền. Chúng ta không là gì và chúng ta không có gì nếu không có tình yêu Thiên Thượng.

Trong câu một, Phao-lô nói: “Dù tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chỉ như công chiêng kêu lên hay là chập chỏa vang tiếng”. Khi Đức Thánh Linh đến thì Ngài đến với một tấm lòng được tẩy sạch

bởi đức tin và một tấm lòng hướng về Đức Chúa Trời. Nhưng rồi tấm lòng đó cũng có thể bị khô cạn, bỏ lỡ mục đích của Đức Chúa Trời, hoặc lạm dụng những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta. Trong trường hợp đó, nó xảy ra như những gì Phao-lô nói: *“tôi chỉ như công chiêng kêu lên hay là chấp chửa vang tiếng”*. Thật ra, ý ông là: “Tôi không phải là như vậy khi tôi nhận được tình yêu của Chúa, nhưng vì bỏ lỡ mục đích của Đức Chúa Trời nên tôi đã trở nên như vậy, và tôi đã làm hỏng mục đích của Đức Chúa Trời.”

So sánh với những gì Phao-lô nói trong I Timô-thê 1:5-6:

⁵ Mục đích của việc răn bảo là tình yêu thương đến từ tấm lòng trong sạch, lương tâm trong sáng và đức tin chân thành. ⁶ Một số người đi chệch mục đích đó, đã sa vào những cuộc tranh luận rỗng tuếch;

Mục tiêu của tất cả các chức vụ của Cơ-đốc nhân là tình yêu thương. Mục đích của Đức Chúa Trời đối với các Cơ-đốc nhân là sự biểu lộ một cách kiên định của tình yêu Thiên Thượng.

Tôi sẽ tóm tắt ba giai đoạn trong quá trình chuyển tải tình yêu của Đức Chúa Trời cho chúng ta:

Giai đoạn đầu là sự tái sinh. Khi chúng ta được sinh lại, chúng ta có đủ khả năng để có loại tình yêu đó.

Thứ hai là sự tuân đồ (trần ngập) tình yêu trọn vẹn của Đức Chúa Trời vào lòng chúng ta bởi Đức

Thánh Linh được ban cho chúng ta. Các nguồn lực vô tận của Đức Chúa Trời được dành sẵn cho chúng ta.

Thứ ba, sự biểu lộ của tình yêu đó được xảy ra trong cuộc sống hàng ngày qua sự kỷ luật và rèn luyện nhân cách. Đây là tình yêu đến từ Đức Chúa Trời được truyền tải cho chúng ta để đem đến cho những người lân cận của chúng ta qua chúng ta.

Lần đầu tiên tôi nhìn thấy Thác Niagara, tôi đã so sánh lượng nước lớn đó với sự tuôn đổ tình yêu của Đức Chúa Trời. Sau đó, tôi thiết nghĩ: “Tuy nhiên, mục đích thực sự của nó không đạt được nếu nó chỉ đơn thuần là đổ nước xuống như trút. Chỉ khi sức mạnh đó được chuyển tải và sử dụng để đem đến ánh sáng, nhiệt, và điện cho các cư dân của nhiều thành phố lớn của lục địa Bắc Mỹ thì khi đó nó mới đạt được mục đích.”

Điều này cũng đúng với chúng ta. Chúng ta nhận được tình yêu của Đức Chúa Trời khi chúng ta được tái sinh; Tình yêu đó được Đức Thánh Linh tuôn đổ đầy dẫy trên chúng ta; Nhưng nó chỉ trở nên sẵn sàng cho những người lân cận của chúng ta khi nó được chuyển tải qua đời sống của chúng ta trong sự kỷ luật và huấn luyện.

10

CÁCH ĐỂ MỞ LÒNG RA VỚI ĐỨC THÁNH LINH

LÀM THẾ NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ MỞ LÒNG RA VỚI ĐỨC THÁNH LINH và nhận lãnh Ngài một cách đầy trọn, và nhờ Ngài chúng ta nhận được tất cả những ơn phước đã được hứa? Chúng ta hãy xem một vài câu Kinh Thánh nêu ra những điều kiện mà chúng ta cần phải thỏa mãn để nhận được sự đầy trọn của Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta phải thực hiện một số điều kiện cụ thể.

ĂN NĂN VÀ CHỊU BÁP TÊM

Công vụ 2:37-38 là phần kết thúc trong bài giảng của Phi-e-rơ vào ngày Lễ Ngũ Tuần, và đây là phản ứng của những người nghe về sứ điệp của ông:

³⁷ Khi nghe điều ấy, lòng đau như cắt, họ liền hỏi Phi-e-rơ và các sứ đồ khác rằng: “Các anh ơi, chúng tôi phải làm gì đây?” [Đây là một câu hỏi rõ ràng, và Lời của Chúa cũng cho một câu trả lời rõ ràng] ³⁸ Phi-e-rơ trả lời: “Hãy ăn năn, mỗi người phải nhân danh Đức Chúa Giê-xu nhận báp-têm để được tha tội mình, rồi sẽ nhận lãnh quà tặng là Đức Thánh Linh.

Chúng ta có lời hứa: “*Anh em sẽ nhận lãnh quà tặng là Đức Thánh Linh*” Chúng ta cũng có hai điều kiện được nói rõ ràng: “*Hãy ăn năn và làm phép báp têm.*” Ăn năn có nghĩa là thành thật quay lưng lại với tội lỗi và thuận phục Đức Chúa Trời cùng những đòi hỏi của Ngài. Chịu báp têm là một nghi thức hay một thánh lễ qua đó mỗi người trong chúng ta được đồng hóa một cách cá nhân với Chúa Giê-xu trong sự chết, sự chôn và sự sống lại một cách công khai. Vì thế, có hai yêu cầu căn bản và chính yếu để nhận lãnh món quà của Đức Thánh Linh đó là: chúng ta phải ăn năn, và chúng ta phải chịu phép báp têm.

CẦU XIN CHÚA

Trong Lu-ca 11:9-13, Chúa Giê-xu phán rằng:

⁹ VẬY, Tà bảo các con: Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ, cửa sẽ mở cho các con. ¹⁰ Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì gặp, và ai gõ thì cửa sẽ được mở. ¹¹ Trong các con có ai làm cha, khi con mình xin bánh mà cho đá chẳng? Hay là xin cá, mà cho rắn thay vì cá chẳng? ¹² Hay là xin trứng, mà cho bò cạp chẳng? ¹³ VẬY, nếu các con là người xấu, còn biết cho con cái mình các vật tốt, huống chi Cha ở trên trời lại chẳng ban Đức Thánh Linh cho người xin Ngài sao!”

Đây là một điều kiện đơn giản nhưng là một điều rất quan trọng. Chúa Giê-xu nói rằng Đức Chúa Cha sẽ ban Thánh Linh cho con cái của Ngài nếu chúng ta cầu xin Ngài ban cho Đức Thánh Linh. Tôi nghe các Cơ-độc nhân nói rằng: “Tôi không cần cầu

xin để được ban cho Đức Thánh Linh.” Tôi phải nói với bạn rằng điều đó không đúng Kinh Thánh. Chúa Giê-xu đã phán cùng môn đồ của Ngài và Ngài phán rằng: “*Cha của các con sẽ ban cho các con Đức Thánh Linh nếu các con cầu xin.*” Ở một chỗ khác, Chúa Giê-xu nói rằng Ngài sẽ đến cùng Cha và cầu xin Cha đem Đức Thánh Linh đến cho các môn đồ của Ngài. Tôi cảm thấy rằng nếu Chúa Giê-xu đã cầu xin Cha thì điều đó sẽ không gây bất cứ sự tổn hại nào cho chúng ta nếu chúng ta cũng cầu xin như thế. Sau đây là điều kiện thứ ba cần phải cầu xin:

KHAO KHÁT

Trong Giăng 7:37-39, chúng ta có ba điều kiện đơn giản hơn được nói rõ:

³⁷ Ngày cuối cùng là ngày rất quan trọng của kỳ lễ, Đức Chúa Giê-xu đứng dậy, và công bố rằng: “Nếu người nào khát, hãy đến với Ta mà uống. ³⁸ Người nào tin Ta, thì những sông nước sự sống sẽ tuôn tràn từ lòng mình, đúng như Kinh Thánh đã nói.” ³⁹ Ngài nói điều này chỉ về Thánh Linh mà những người tin Ngài sẽ nhận được; bởi Thánh Linh chưa giáng xuống, vì Đức Chúa Giê-xu chưa được tôn vinh.

Tác giả của phúc âm cho thấy rõ rằng Chúa Giê-xu đang đề cập đến những tín hữu nhận lãnh Đức Thánh Linh. Với ý nghĩ đó, chúng ta hãy xem xét những gì Chúa Giê-xu nói. “*Nếu người nào khát, hãy đến với Ta mà uống.*” Đây là ba yêu cầu đơn giản nhưng rất thực tế.

ĐỨC CHÚA Đầu tiên chúng ta phải khao
TRỜI KHÔNG khát. Đức Chúa Trời không áp đặt
ÁP ĐẶT những ơn phước của Ngài trên
NHỮNG ƠN những người cảm thấy họ không
PHƯỚC CỦA cần. Nhiều người không bao giờ
NGÀI TRÊN nhận lãnh sự đầy đầy của Đức
NHỮNG Thánh Linh vì họ không thực sự
NGƯỜI CẢM khao khát. Nếu bạn nghĩ rằng bạn
THẤY HỌ đã có tất cả những gì bạn cần, thì
 tại sao Đức Chúa Trời lại muốn
 ban thêm cho bạn? Rất có thể,
 bạn không tận dụng tối đa những
 gì bạn đã có. Bạn sẽ bị xét đoán
 nhiều hơn nếu Chúa ban cho bạn
 nhiều hơn.

KHÔNG CẦN. Đó là một điều kiện thiết
 yếu – phải đối khát. Đối khát có
nghĩa là bạn nhận ra rằng bạn cần nhiều hơn những
gì bạn đã có. Trên thực tế, khát là một trong những
mong muốn mạnh mẽ nhất trong cơ thể con người.

Khi một người thực sự khát, họ không quan
tâm đến việc ăn hoặc bất cứ thứ gì khác. Tất cả những
gì họ muốn là thức uống. Tôi đã trải qua ba năm ở
vùng sa mạc tại Bắc Phi, và tôi có một bức tranh khá
rõ về ý nghĩa của việc khát. Khi một người khát, anh
ta không thương lượng (mặc cả), nói chuyện hoặc
thảo luận; Anh ta chỉ cần đi đến nơi có nước. Đó là
điều Chúa Giê-xu đang nói: Các con phải khao khát.

ĐẾN VỚI CHÚA GIÊ-XU

Kế đến, nếu bạn khát, Ngài nói: “...*hãy đến với
Ta...*” Vì vậy, điều kiện thứ hai là đến với Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu là Đấng báp têm trong Đức Thánh Linh. Nếu bạn muốn được báp têm, bạn phải đến với Đấng làm phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Không ai có thể làm phép báp têm trong Đức Thánh Linh, chỉ duy Chúa Giê-xu.

UỐNG

Rồi Ngài phán rằng các con phải uống. Điều này rất đơn giản đến nỗi một số người bỏ qua. Nhưng uống là nhận được một điều gì đó bên trong bạn bởi quyết định của ý chí và bởi phản ứng cơ thể. Nó cũng là một phần của việc nhận lãnh Đức Thánh Linh. Khao khát, Đến với Chúa Giê-xu và uống tất cả điều cần thiết. Thái độ hoàn toàn thụ động sẽ nói: “Ồ, nếu Chúa muốn làm điều đó, hãy để Ngài làm điều đó!”, đó không phải là uống. Uống là chủ động tiếp nhận bên trong bạn.

ĐẦU PHỤC

Chúng tôi muốn xem xét hai điều có liên quan đến thân thể vật lý của chúng ta đã được đề cập đến trong các phần trước đó. Thứ nhất, thân thể của chúng ta được Đức Chúa Trời định là những đền thờ của Đức Thánh Linh. I Cô-rinh-tô 6:19 nói:

¹⁹ Anh em không biết rằng thân thể anh em là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, Đấng mà Đức Chúa Trời đã ban cho anh em sao? Anh em

THÂN THỂ

CỦA CHÚNG

TA ĐƯỢC

CHÚA ĐỊNH

TRỞ THÀNH

ĐỀN THỜ CỦA

ĐỨC THÁNH

LINH.

cũng không còn thuộc về chính mình nữa,

Thứ hai, chúng ta được đòi hỏi phải dâng mình hoặc đầu phục Đức Chúa Trời, hiến thân thể chúng ta làm công cụ hữu ích để phục vụ Ngài. Đây là trách nhiệm của chúng ta. Rô-ma 6:13 tuyên bố:

¹³ Đừng hiến chi thể mình làm công cụ gian ác cho tội lỗi, nhưng hãy hiến chính mình cho Đức Chúa Trời như những con người từ cõi chết sống lại, và dâng chi thể mình làm công cụ công chính cho Đức Chúa Trời.

Chúng ta có trách nhiệm trực tiếp từ Kinh Thánh để dâng mình, đầu phục, hoặc hiến dâng thân thể vật lý của chúng ta để làm đồ dùng cho Chúa. Một chi thể đặc biệt cần sự kiểm soát của Chúa đó là: cái lưỡi. Gia-cơ nói rất đơn giản trong thư của mình:

⁸ nhưng không ai chế ngự [hoặc kiểm soát] được cái lưỡi, một vật xấu xa không sao kiểm soát được, đầy đầy những chất độc chết người.

(Gia-cơ 3:8 NIV)

Chúng ta cần sự giúp đỡ từ Đức Chúa Trời để kiểm soát tất cả các chi thể của chúng ta, nhưng chúng ta cần sự giúp đỡ đặc biệt với cái lưỡi của chúng ta. Khi Đức Thánh Linh đến trong sự đầy trọn của Ngài, chi thể đầu tiên mà Ngài tác động, chiếm quyền kiểm soát và sử dụng vì vinh quang của Chúa đó là cái

lưỡi. Bạn sẽ tìm thấy, nếu bạn muốn kiểm tra điều ấy thì hãy xem mỗi lần Tân Ước nói đến những người được đầy dẫy Đức Thánh Linh thì kết quả trực tiếp đầu tiên là có lời phát ra từ miệng của họ. Họ nói, họ tiên tri, họ ngợi khen, họ hát, họ nói tiếng lạ - cái miệng luôn luôn bận rộn. Khi bạn đến với Chúa Giê-xu và uống, kết quả cuối cùng sẽ là được ngập tràn (đầy dẫy tuôn đổ), và nó sẽ được thể hiện bởi miệng của bạn. Nguyên tắc này đã được Chúa Giê-xu trình bày rất rõ ràng trong Ma-thi-ơ 12:34:

“Vì có đầy dẫy trong lòng thì miệng mới nói ra”.

Khi lòng của bạn đầy dẫy, thì nó sẽ biểu lộ qua môi miệng của bạn trong lời nói. Chúa muốn bạn không chỉ được đủ, mà Ngài còn muốn bạn được đầy dẫy. Hãy nhớ rằng, Ngài đã nói: *“...thì những sông nước sự sống sẽ tuôn tràn từ lòng mình.”* Đó là mục đích tối thượng của Đức Chúa Trời.

NHỮNG ĐÒI HỎI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Sau đây là bảy điều kiện tôi đã tìm thấy trong Kinh Thánh để nhận lãnh sự đầy dẫy Đức Thánh Linh:

1. Ăn năn.
2. Chịu báp têm.
3. Cầu xin Chúa.
4. Khao Khát.
5. Đến với Chúa Giê-xu; Ngài là Đấng báp têm.

6. Uống - nhận lãnh từ bên trong chính bạn.

7. Dâng thân thể bạn làm một đền thờ cho Đức

Thánh Linh và các chi thể trong thân thể của bạn như là công cụ của sự công chính.

Có lẽ bạn đang tự hỏi làm thế nào bạn có thể làm tất cả điều này. Tôi muốn giúp bạn bằng cách chia sẻ một lời cầu nguyện mẫu bao gồm những điều tôi đã giải thích cho bạn. Hãy đọc nó, và nếu đó là lời cầu nguyện của bạn, hãy cầu nguyện lớn tiếng với Chúa:

Chúa ơi, con khao khát sự đầy dẫy của Thánh Linh Ngài. Con xin dâng thân thể của con cho Ngài như là một đền thờ và các chi thể trong thân thể của con làm công cụ của sự công chính, đặc biệt là lưỡi của con, bộ phận mà con không thể chế ngự được. Hãy đầy dẫy chính con, con cầu nguyện và cho phép Thánh Linh của Ngài tuôn chảy qua môi miệng con trong dòng sông của sự ngợi khen và thờ phượng. Amen.

Nếu bạn cầu nguyện lời cầu nguyện này một cách chân thành, thì bạn sẽ được nhậm và câu trả lời đang trên đường đến. Bạn có thể sẽ hết sức ngạc nhiên trước sự đầy trọn của những gì bạn sẽ nhận được.

Phụ lục A – Câu hỏi

1. ĐIỀN VÀO CHỖ TRỐNG CÂU TRẢ LỜI ĐÚNG HOẶC SAI CỦA BẠN.

___ Đức Thánh Linh không chỉ hành động và sống động trong Cựu Ước.

___ Đức Thánh Linh là một thân vị.

___ Ba thân vị của Đức Chúa Trời là Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh.

___ Chúa Giê-xu dùng quyền năng Thánh Linh để thực hiện các phép lạ trước khi Ngài được báp-têm Thánh Linh tại sông Giô-đanh.

___ Sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong toàn cõi vũ trụ là qua Thánh Linh.

___ Chúa Giê-xu hứa với các môn đồ rằng Đức Thánh Linh sẽ là Đấng giúp đỡ của họ trên đất để cố vấn và an ủi họ.

___ Đức Thánh Linh chỉ sẵn ban cho chúng ta là những tín hữu sau khi Chúa Giê-xu chết trên thập tự giá.

___ Hội Thánh là đại diện của Đức Chúa Trời trên đất.

___ Đức Thánh Linh sống trong hội thánh và tín hữu.

___ Các môn đồ trở nên dạn dĩ với sự hiểu biết

mới mẽ về Chúa Giê-xu và chức vụ của Ngài khi họ được đầy đầy Thánh Linh.

___ Chúng ta được ích lợi hơn khi Chúa Giê-xu còn ở trên đất này trước khi Đức Thánh Linh giáng lâm.

2. NÓI CÁC CÂU TRẢ LỜI ĐÚNG

1. Đức Thánh Linh bày tỏ thuộc *a. thân vị*
tánh, phẩm hạnh và chức vụ
của _____
2. Tác giả của kinh thánh *b. Thầy giáo*
là _____
3. Đức Thánh Linh là _____ *c. Đức Chúa*
của Đức Chúa Trời. *Trời ba ngôi*
4. Đức Thánh Linh *d. Đức Thánh*
là _____ *Linh*
5. Vào ngày Lễ Ngũ Tuần *e. Chúa Giê-xu*
Đức Thánh Linh đến trên đất
như _____ *c. Hơi thở*
6. Đấng đại diện của _____
đang ở trên đất.

KHOANH TRÒN CÂU TRẢ LỜI ĐÚNG

(Bạn có thể dung Kinh Thánh của mình. Xem I Cô-rinh-tô 3:16 NIV)

3. Đức Thánh Linh sống trong:
 - a) hội thánh

b) lời thành văn của Đức Chúa Trời c) tín hữu

d) a & c

e) Tất cả các câu trên đều đúng

4. Từ ngữ Hy-lạp “*paraclete*” được dùng để mô tả về Đức Thánh Linh:

a) sẽ ở với chúng ta đời đời

b) sẽ tôn vinh Đức Chúa Trời c) những dòng sông sự sống

d) Đáng được kêu gọi đến bên cạnh để giúp đỡ

ĐIỀN VÀO CHỖ TRỐNG

5. Sau khi Đức Thánh Linh giáng lâm vào ngày Lễ Ngũ Tuần để lại ba kết quả tức thì. Đầu tiên là C _____ và sứ điệp của Chúa Giê-xu được nắm bắt cách tốt hơn, thứ hai các môn đồ trở nên D _____ Thứ ba có những sự xác chứng S _____

NÓI CÁC CÂU TRẢ LỜI ĐÚNG

6. Đức Thánh Linh giúp chúng ta trong sự cầu nguyện bằng cách:

1. Cầu thay	a. Chúng ta bắt đầu biết cách cầu nguyện theo Lời Chúa.
2. Soi sáng	b. những lời thở than không nói thành lời
3. Ngài ban cho chúng ta tiếng lạ	c. những điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta cầu nguyện tại thời điểm đó.
4. Ngài ban cho chúng ta ngôn từ đúng	d. ngôn ngữ cầu nguyện mà tâm trí tự nhiên không biết.

ĐIỀN VÀO CHỖ TRỐNG

7. Sự sống của Chúa Giê-xu trong Đức Thánh Linh được thể hiện qua thân thể vật lý của chúng ta. Chúng ta có quyền năng bên trong chúng ta khiến chúng ta K_____

8. Tình yêu thương của Đức Chúa Trời tuôn đổ trong L_____ chúng ta bởi Đ_____ Tình yêu agape được dịch là tình yêu hy sinh và không đòi hỏi bất cứ Đ_____ (Rô-ma 5:1-5)

9. Một người được tái sinh (được sinh lại) bày tỏ được tình yêu agape. Dùng những cụm từ chìa khóa được liệt kê bên dưới để giúp bạn, viết một đoạn ngắn mô tả về một ví dụ mà tình yêu agape này đã có hoặc sẽ có, ảnh hưởng trên đời sống bạn.

Gợi ý: Mục tiêu của tất cả các chức vụ Cơ-đốc nhân là tình yêu thương. Mọi biểu lộ của Đức Thánh Linh đều có chủ đích là để trở thành ống dẫn của tình yêu (Ví dụ: tiên tri, bố thí, chữa lành...). Vì có tình yêu thương của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta, chúng ta có sự bình an của Đức Chúa Trời, ân sủng của Đức Chúa Trời và chúng ta hân hoan trong niềm hy vọng của tương lai mình. Và chúng ta cũng hân hoan trong những hoạn nạn của mình nữa.

HOÀN THÀNH NHỮNG CỤM TỪ SAU

10. Chúng ta phải cởi mở với Đức Thánh Linh, nhưng cũng cần kỷ luật và huấn luyện. Derek đã nhắc đến bảy điều kiện trong Kinh Thánh.

*Chúng ta cần phải và .
 Chúng ta cần Cha trong sự cầu nguyện để được đầy dẫy Thánh Linh. Chúng ta cần phải . Chúa không ép người ta nhận phước khi họ không có nhu cầu. Hãy đến cùng Chúa Ngài là Đấng báp-têm. Chúng ta cần Đức Thánh Linh và để chủ động nhận lãnh bằng cách dâng thân thể chúng ta làm đồ dùng cho sự công chính.*

PHỤ LỤC B – Câu trả lời

1. Sai

Đúng

Đúng

Sai

Đúng

Đúng

Đúng

Sai (Đức Thánh Linh)

Đúng

Đúng

Sai

2. 1-e

2-d

3-f

4-b

5-a

6-c

3. (d)

4. (d)

5. chức vụ, dạn dĩ, siêu nhiên

6. 1-b

2-a

3-a

4-c

7. Kiên định

8. Tấm lòng, Đức Thánh Linh, Điều Kiện

9. Câu trả lời của bạn sẽ mang tính chủ quan. Điểm chính yếu là cách bạn áp dụng tình yêu *agape* này trong đời sống hằng ngày hoặc chức vụ của bạn. Các câu kinh thánh tham khảo. (Rô-ma 5:1-8) (I Phi 1:22-23), I Giăng 4:7-8, Giăng 7:37-39.

Một ví dụ là bỏ qua một bên tất cả thành kiến khi cầu nguyện hoặc đối xử với người khác. Nếu bạn cảm nhận là bạn chưa được đầy dẫy Thánh Linh, chúng tôi đề nghị bạn hãy liên hệ với lãnh đạo của bạn hay một người bạn trong Chúa để giúp bạn cầu nguyện về điều này.

10. Ăn năn, Chịu Báp-têm

Cầu xin

Khao Khát, Đến cùng Chúa Giê-xu

Uống, Dầu Phục

Giới Thiệu Về Tác Giả

Derek Prince (1915 - 2003) sinh ra ở Ấn Độ, cha mẹ ông là người Anh. Là một học giả tiếng Hy Lạp và tiếng La-tinh tại trường Đại học Eton và Cambridge, nước Anh, ông cũng nhận được Học Bổng để học về Triết học Cổ đại và Hiện đại tại trường King's College. Ông cũng nghiên cứu một số ngôn ngữ hiện đại, bao gồm tiếng Hê-bơ-rơ và A-ra-mít, tại Đại học Cambridge và Đại học Hebrew ở Giê-ru-sa-lem.

Khi phục vụ trong quân đội Anh trong Thế Chiến II, ông bắt đầu học Kinh Thánh và kinh nghiệm cuộc gặp gỡ đời đời với Chúa Giê-xu Christ. Trong cuộc gặp gỡ này, ông đã đưa ra hai kết luận: Thứ nhất, Chúa Giê-xu Christ là Đấng sống; Thứ hai, Kinh Thánh là một cuốn sách chân thật, phù hợp, không bao giờ lỗi thời. Những kết luận này đã làm thay đổi cả cuộc đời của ông, và sau đó ông đã tận hiến đời mình cho việc nghiên cứu và giảng dạy Kinh Thánh.

Ân tứ chính của Derek là giải thích Kinh thánh và giảng dạy một cách rõ ràng và đơn giản để giúp xây dựng nền tảng đức tin cho hàng triệu người. Cách tiếp cận phi hệ phái, phi tôn giáo của ông đã làm cho sự dạy dỗ của ông phù hợp và hữu ích cho mọi người từ mọi nguồn gốc chủng tộc và tôn giáo.

Ông là tác giả của hơn 60 cuốn sách, 600 audio và 100 bài dạy qua video, trong đó nhiều sự dạy dỗ của ông đã được dịch và xuất bản qua hơn 60 ngôn ngữ khác nhau. Đài phát thanh hàng ngày của ông

được dịch sang tiếng Ả-Rập, Trung Hoa (Hạ Môn, Quảng Đông, Quan Thoại, Thượng Hải, Sán Đầu), Croatia, Đức, Malagasy, Mông Cổ, Nga, Samoan, Tây Ban Nha, Bahasa Indonesia và Tongan. Chương trình phát thanh của ông tiếp tục vươn đến nhiều người trên khắp thế giới.

Chức vụ Derek Prince tiếp tục sứ vụ tiếp cận với các tín hữu ở hơn 140 quốc gia với sự dạy dỗ của Derek, hoàn thành sự ủy thác là tiếp tục “cho đến khi Chúa Giê-xu tái lâm.” Điều này được thực hiện qua việc tiếp cận rộng rãi hơn của 30 văn phòng Derek Prince trên toàn thế giới, bao gồm công tác chính yếu ở Úc Châu, Canada, Trung Quốc, Pháp, Đức, Ấn Độ, Indonesia, Malaysia, Myanmar, Nepal, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Pakistan, Nga, Nam Phi, Thụy Sĩ, Anh Quốc, Hoa Kỳ và Quần đảo Thái Bình Dương. Để biết thông tin hiện tại về các địa điểm này và các địa điểm khác trên toàn thế giới, hãy truy cập **www.derekprince.co.nz**

ĐỨC THÁNH LINH TRONG BẠN

(THE HOLY SPIRIT IN YOU)

Derek Prince

Dịch giả: David Tô

Mã ISBN: 978-604-52-6316-7

Chịu trách nhiệm xuất bản:
GD - TBT BÙI THỊ LÂM NGỌC

Biên tập: Hà Thị Mai Hoa

Bìa, trình bày: David Tô

Sửa bản in: Mai Hoa

Thực hiện liên doanh: Công ty Thiên Ngôn

In: 2.000 bản. Khổ 12x20cm. In tại: Công ty in Thiên Ngôn
134/8 Hoàng Hoa Thám, P.12, Q.Tân Bình, Tp.HCM

Số ĐKKHXB: 4119-2017/CXBIPH/2-570/ĐoN, Cục xuất bản, In
và phát hành xác nhận ngày: 17/11/2017, Quyết định xuất bản
số: 370B/QĐ-ĐoN, do NXB Đồng Nai cấp ngày: 23/11/2017.

In xong và nộp lưu chiểu: quý 4/2017

Nhà Xuất Bản Đồng Nai, 1953J

(số cũ 210) Nguyễn Ái Quốc, TP Biên Hòa, Đồng Nai

Ban biên tập: (0613) 825 292 - Fax: (0613) 946 530